

ab exordio creationis inexist fuisse putat, xxxv, 306. Vel ipsi philosophi membra genitalia pudenda esse cognoverunt, *ibid.* 287. De membrorum veterundia, xxxvii, 192. Membrorum inobediencia, pena peccati, xxxvi, 283. Membra genitalia cur pudenda videntur, xxxviii, 367. Unde pudenda, *ibid.* 181, 182, 198. Membra inhonesta unde, xxxv, 309. Cur dicantur inhonesta, *ibid.* 351. Membra teverunt primi parentes ex confessione, *ibid.* 309. *Fide Fidoris, EUBESCENTIA.* Ut membra quedam inhonesta et pudenda essent, effectum est per peccatum, xxxvii, 180. Membra monstruosa non nascerentur, si nemo peccasset, *ibid.* 314.

Membra in usum meliores vertenda, xix, 391. Membrorum officia diversa, vita communis, xx, 397. Unus spiritus, *ibid.* 400. Harmonia membrorum et concordia, xvii, 380; xviii, 382; xx, 254. Eorum iura consensio, xii, 171, 172. Membra omnia, propter corporis unitatem sibi invicem servitium, xv, 182. Membrorum concordia, symbolum charitatis, xv, 303; xxxviii, 182. In illa concordia unusquisque possidet, quod alter possidet, xv, 364. Membra corporis invicem compatiuntur, vii, 391; xi, 26. Membrum precisum formam retinet, non vilam, xx, 400, 401.

Membra Christi, xxi, 285. Eorum conjunctio cum Christo capite, et de hac re apta similitudo, xxi, 406, 407. Mundum idem in membra Christi, *ibid.* 338, 339. Caritas facit nos membra Christi, xv, 315. Membrorum vox agnoscenda est in capitulo, x, 26. In membris suis Christus adhuc laborat, sicut, xi, 8, 26. Ut in membris nostris diversa opera, facta sunt: sic in membris Christi diversa munera, caritas una, vii, 501.

Membra corporis qua ratione in Scripturis Deo attribuantur, xxvii, 436, 437. Membra que Deo tribuantur spiritaliter intelligenda, x, 163.

Membrata civitas, in qua quadam facta sunt que opponit Augustinus illis qui eum falsajactare arbitrabantur, xxxi, 232, 441; xxxii, 400, 431, 464, 465.

Memor Juliani pater, xxxv, 394. Amicus Augustini, *ibid.* 94, 95.

MEMORIA. Quomodo mens reminis-

citur, xxx, 464, 466, 467. Memoria, an sit presensium, xxxi, 21. Memoria incervalis thesaurus, xxxix, 374. Memoria mirabilis et excellens Simplicii, *ibid.* 374. Memoria fiducia, *ibid.* Memoriam rerum corporearum etiam bestie labere sentiuntur, xxvii, 200. Memoriam habent pecora et aves, xxv, 248, 249. Memoria quedam in homine, Memoriam habent pecora et aves, xxv, 248, 249. Memoria quedam in homine, quam pecora non habent, xxxi, 91. Memoria quantum valet ad quoddam cogitationes, quas futuras quod prospiciunt, *ibid.* 33. In memoria trinitas quedam, xxx, 464. Memoria intelligentia, et voluntas unum sunt essentialiter, tria relative, *ibid.* 447. Memoria sui recordante, seque intelligente ac diligente, quomodo Trinitas habet, xxxi, 20. Memoria, intelligentia et voluntas tria equalia non solum singula singulis, sed etiam omnibus singula, xxx, 447. In memoria, intelligentia et voluntate observatur, ingenium et usus, *ibid.* 446.

Memoria Dei super nos quam suavis, xxi, 435. Dicitur olivissie, Deus, quando non facti; remissio, quando facti, xv, 234, 235.

Memoria animo a corpori tribuenda, r, 253, 334. Quamvis non omnis phantasia cum memoria sit, omnem tamen memoriam sine phantasia esse, non posse videtur Nehridio, xxxviii, 264. Memoria sine phantasia esse potest, *ibid.* 265. Memoria quo pacto excitatur, xv, 266. Memoria vis, xxv, 234, 235. Memoria rerum sensibilium conservat incorporeas similitudines, xii, 189.

MEMORIA Martyrum, xxi, 116. Ad eas Dominici corporis membra solita, *ibid.* Memoriam S. Stephanus ante inventum corpus ejus extructam esse mirum videtur, xxi, 156. Mediolani apud memoriam sanctorum, domus mirabiliter et terribiliter confitentur, fur compulsi est confiteri furtum, xxxix, 84. Ad memoriam B. Felis Nolensis mitti Augustinus duos et suis, ut inde pasceret iter reus esset, *ibid.* Mirum est cur alia aliis in locis miracula fiant, in aliis non fiant, *ibid.*

MEMORIE Martyrum. *Fide* MARTYRES. Memoria Martyrum illi ipsi qui Martyres persequebantur, inquirent, aut ubi adoret aut ubi se inebriant, xxi,

299. Epulas illic afferri vetat Ambrosius, xxv, 115. Memoria Cypriani martyris non procul a mari, *ibid.* 102. Memoria Martyris, pro reliquis aut pro sequiturum capta ponitur, iv, 250. Memoriae marmorate divitum mortuorum, vii, 543; viii, 383, 384.

MEMORIS desiderat libros Augustini de Justicia, xxxix, 249, 251.

MEMORIS presbyter, xxxix, 408. MEMORIS civitas ubi Pharonis comitatus distabat viginti millibus ab Heliopolis, vi, 185.

MEMORIS dea Jovis filia, privigna Junonis Lucine, iv, 308. MENA deo officium, *ibid.* Mena menstruis foeminarum praefecta, *ibid.* 182.

MENTES hereticus, a quo Menandrii heretici, xxvii, 218.

MENTES quid sit, xxvii, 425. Mendacium est cum falsum ab sciente dicitur, sive illo quisquam, sive nemo loquatur, vi, 409. Mendacium est falsa significatio cum voluntate fallendi, xxvii, 501. Mendacium dicitur quicquid est contra legem et veritatem, viii, 478. Mentiens et fallens quo differant, iv, 368; xxv, 438. Mentiens aut non mentiens judicandus est, non ex rerum veritate vel falsitate, sed ex animi sui sententia, xxvi, 425. Mentientis culpa est, *ibid.* In mentiente est voluntas dicendi falsum, iv, 449. Non mentitur qui aesciens falsum dicit, sed potius qui verum dicit, quod falsum putat, xix, 141; xxvii, 107. Aliud est occultare veritatem, aliud proferre mendacium, viii, 145; xxvii, 494. Ad mendacium an loquente voluntas fallendi requiritur vel sufficit, xxvi, 425.

Mendacium non est illud quod non habet duplex cor, vii, 145. Mentientis cor duplex, xxvi, 425. Fictiones in verbis et in factis non semper mendacia, sed aliquando figure, xv, 359. Mendacia non sunt troji, xxvi, 495; xi, 492, nec joci, vi, 189; xxvi, 421. Mendacia ad placendum ex suaviloquio vitanda, xxvi, 444. Mentuntur plerumque homines adulatione, vii, 148. Mendaciorum generum duo in quibus non magna culpa est, sed tamen non sunt sine culpa cum aut jocantur, aut ut proximus men-

timur, *ibid.* 145. In is qui perfecti sunt, nec ita mendacia inveniuntur, *ibid.* 144. Qui tantum hoc modo mentuntur merentur aliquando liberari ab omni mendacio, *ibid.* 144, 145.

Mentienti praesens, xxvii, 471, 472. Libido mentienti exorta in Adam post peccatum, *ibid.* 478, 479. Mendacium non est substantia vel natura, sed ad id quod non est pertinet, non ad id quod est, vii, 144. Sine aliquando viri boni, imo Christiani, mentiri, magna questio est, xxxix, 111, 112, etc. Latebrosissima questio, xix, 140. Mentiri nunquam aliquando prolixi aut invidiosi, xxv, 498, 493. Mendacium ore cordis manans, ore corporis aliquando posse proferri quidam conserunt, *ibid.* 455, 458.

Mendaci genus non est unum, xvi, 484. Mendaciorum thesaurum hic habet homo, xx, 321. Mendacium officiosum, xxvi, 437. An mendacia quaedam obsunt, *ibid.* 445, 446. An his ut liceat, *ibid.* 445. Hae quidam adduntur, xv, 202. Mendacia officiosa non re, sed indole laudantur, vii, 144. Perfectus et spiritalis homo non debet prostra tem prodatur vel homicida, vel impotens questus ad mortem, xxvi, 447. Quid responderet interrogatus et ceteris ubi sit ille, qui ad mortem queritur, *ibid.* 449. Fictus episcopus Thagastensis nec vult mentiri, nec ut hominem questum prodatur, torquentis adigi potest, *ibid.* 448. Sine boni hominis mendacium mentiri pro alterius salute, *ibid.* 507. Non mentuntur pro equisquam salute temporali, *ibid.* 433, 438. Neque mentiendo studio servandi alios ad vitam aeternam, *ibid.* 437. Ad sempernam salutem nullus durescens est opulente mendaciorum, *ibid.* 468. In salute aeterna periculo sit, cui nulli solo-citari debet per stuprum, ita nec per mendacium, *ibid.* 513. Qui non nisi pro salute hominis mentitur, plurimum proficit; et laudanda, vel etiam remuneranda ejus, non fallacia, sed benevolentia, *ibid.* 112, 430, 507. An pudicitia causa mentiendo, *ibid.* 435, 436, 466. Mentibendum ut negro ceterum quod est mortem afferret, dicit senes humanus, non lux mentis, *ibid.* 511.

Male tunc diceretur homicida veritas, *ibid.* 511, 512. Permissio mendacio in casu proposito, datur edictus ad perjuria et blasphemias, *ibid.* 512. Mendacii usum non esse adhibendum ad detegendos latentes hereticos, *ibid.* 471, 472, 473, 476.

Mendacii usum adhiberi voluit Priscilianiste ad latendum alium, *xxxv*, 473. Inter hereticos ipsi soli sunt in hoc sententia, *ibid.* 473. Mendacium et perjurium Priscilianis familiare, *xix*, 536, 537. Priscilianistarum occasione scriptus liber contra Mendacium, *xii*, 566, 567. Alius prior de Mendacio liber, *ibid.* 517. Mendacium censent quidam adhibendum, quo removeatur gravium malum sibi ab alio inferendum, *xxv*, 438. Refelluntur, *ibid.* Mendacia aut cavenda sunt recte agendo, aut confitendo penitendo, *ibid.* 517. Mendacium confitens peccata que non haberet, quam Deo confitebamur, *xxvii*, 505. Mendacium specie humilitatis, peccatum est, *xix*, 544. Mentiri nec modesta causa licet, *xxxvii*, 512. Mendacium nulla velut bona intentione admittendum, *xxvi*, 486. Mendacium in doctrina religionis nunquam adhibendum, *ibid.* 443, 489.

Mendacium cum nemine loqui licet, *vii*, 320. Mendaciorum octo genera, *ibid.* 450. Mentendum nunquam ullo mendaci genere ex octo recensitis, *ibid.* 468. Mendacium ab auctoribus sanctarum Scripturarum omnino abesse, inconcuse creditur, *xxxix*, 112. Mendacium in Evangelium non cadere, *xix*, 144. Mendacium aliquod vel officiosum tribuere Scripturam, quam perniciosum, *xxvi*, 503, 506; *xxxviii*, 342. Mendacii officiosum in Scriptura sacra admittit, nisi quos auctoritas, *xxxviii*, 342, 414, 415, 418; *xxxix*, 99.

Mentendi exempla quesita in Scripturis expenduntur, *vi*, 408; *xxvi*, 430, 494. Regula ad quam redigenda que ex Scripturis profertur velut exempla mentendi, *xxvi*, 510. Abraham, Isaac et Jacob vindicantur a mendacio, *xvii*, 187; *xxv*, 403, 407. Obstetrices Egiptie mendientes approbatas sunt de inole ad melius proficiendi, *xxvi*, 420. Mendacium obstetricum Egipti an pro-

mio dignum, *vi*, 208. In Hebraeis obstetricibus et in Raab, non enumerantur fallacia, sed benevolentia, *xxvi*, 506. Melius a mendacio abstinuerunt, *ibid.* 508. Mendacium obstetricum Egipti non imitandum, *vi*, 209. Nec si qui in Veteri Testamento narratur vera mendacia, *xxvi*, 504. Mendacii spiritus missus ad discipendum Achab, *quii*, *xxxviii*, 214. Discunturum Evangelii loca que videntur patrocinari mendacio, *xxvi*, 501, 502. Mentendi exemplum ex Testamento Novo nullum suppetere, *ibid.* 431, 499, 501. Christus a mendacio vindicatur, *xix*, 143. Christum ubi dixit, *Non ascendo ad diem festum*, et tamen ascendit, mentium non esse acriter propugnare, *ibid.* 139. Non semper mentitur qui promittit aliquid, et non facit, *ibid.* An quedam facta Apostolorum mendacio faveant, *xxvi*, 499, 500. Mendacii patrum ab Hieronymo susceptum dolet Augustinus, *xxxviii*, 342.

Mendacium an possit excusari, *vi*, 408. Nullam mendacium potest esse justum, *xxvi*, 505. Mendacium divina lege vetitum, *xviii*, 382; *xix*, 422. Mendacium omne esse peccatum, *xvi*, 107; *111*, 112, 469, 516. Diabolus homines possidet, quando mendacium eos possidet, *xv*, 37, 39. Mendacium alter manu occidit, *xviii*, 390, 391, 383; *xix*, 376. Mendacio vita eterna amittitur, *xxvi*, 434. Ab aternitate tanto quisque discedit, quanto a veritate discedit, *ibid.* 436. Mendacium magis obest mentium, quam ei qui per illud decipitur, *ibid.* 106, 107. Mendacium in Anania et Sapphira puniunt, *xxi*, 341. Mendaci doctores acute iupugnatur, *xxvi*, 513, 514. Defensores mendacii quam cecci, *ibid.* 469. Omne opus malum cogitatum, mendacium ducem habet, *xii*, 348. Mendacium, peccatum omne potest appellari, *iti*, 164. Inter nulla mendacium genera, quantum peiora, *xxxvi*, 469, 475. Mendacii signa et prodigia, *iv*, 117. In veteri homine mendacium, in novo veritas, *xix*, 423, 424. Homo de suo non habet nisi mendacium, *xx*, 321, 335. Nihil est hominis proprium, nisi forte mendacium, *iv*, 116. In ore hominum veritas

non est, quia cor eorum fallitur de peccato, et de peccato peccat, *vii*, 148. Mendacium loqui laborant homines; nam veritatem tota facilitate loquentur, *xii*, 348. Merces caventium mendacium amore veritatis, *xxvii*, 479. Mentiri et falli in quo differant, *xvii*, 367, 368. Mentium et mendax differunt, *xxvi*, 444. Mendax qui aliud loquitur, aliud agit, *xvi*, 487. Omnis hominum mendax ex se ipso, verax ex Dei gratia, *xxi*, 168. Si mentiris, verum dicis, sophisma Chrysypii, *xxxii*, 361.

Menducus. Qui, a quibus, quive petunt hic mendici nostri, *xviii*, 281. Mendico debetur elemosina, *xi*, 147. Vide ELEMOSINA. Menducus plerumque ostium cantat Dei preceptum, *xvii*, 444, 445. Menducus est qui Deum non habet, licet bonis omnibus aliis rebus affluat, *xii*, 469. Menducus es quando pamosam mortalitatis carnea portas, *ibid.* Omnes sumus mendici Dei, *xviii*, 156, 151, 229, 403; *xx*, 54. Menducus ante januam conspectus Dei in orationibus, *xvi*, 490. Menducus inferni, *xviii*, 562. Mendicat ante te anima tua; quae paco egeat, *ibid.* 587.

MENELAUS maritus Helena, *ii*, 113, 116.

MENESTRUS rex Atheniensium, *iii*, 457.

MENIANA. Melius femine Judaeorum die sabbati lanam facerent quam toto die in menianis suis impudice saltarent, *xvii*, 298.

MENS dea invocabatur ut daret hominem mentem, *ii*, 193, 310.

MENS, quid sit, *viii*, 262; *xxvii*, 398. Mensis nomine quid intelligendum, ut ferri possit Anaaxagore sententia de Deo, *xxxix*, 378, 380. Mensis humane existientia demonstrat, existentiam Dei, *xxii*, 143. Mentem incorpoream esse probatur, *ii*, 370. Mensis humane excellentia demonstratur, *iv*, 291. Optimum in homine est mens et ratio, *i*, 20; *xli*, 433. Mens, ratio et spiritus vocatur, *xxvii*, 390. Mens omnia spiritus est, non omnis spiritus mens est, *xxxi*, 30. Mens pars est superior et caput anime, *vii*, 124; *xii*, 476. Ratio et intelligentia menti naturaliter inest, *iti*, 6. Sapiente et rationali mente,

nihil preter Deum prestantius, *xxvii*, 391. Supra mentem Deus, *xxxi*, 38. Mens oculus, *xviii*, 180. Mens atque intelligentia oculis et hoc vulgari aspectu est melior, quia magis sunt illa que intelligimus, quam illa que cernimus, *xxxviii*, 265. Mens etiam amissa Dei participatione obolea sit et deformis, Id tamen imago permanet, *xxxi*, 16. In parte mentis Trinitas et imago Dei, *xxx*, 475. Mens imago Trinitatis in sui ipsius memoria, intelligentia et voluntate, *ibid.* 448. Mens, amor et notitia, vestigium Trinitatis, *ibid.* 416.

Mens humana sui nunquam non meminit, se non intelligit, se non diligit, *xxxi*, 24, 25. etiam in infirmitatis et erroris malis, *ibid.* 26. Mens, amor et notitia ejus, substantialiter eadem sunt, et relative dicuntur, *xxx*, 417, 418. Tria haec unum et equalia, *ibid.* 416. Singula sunt in se ipsis et tota in totis, *ibid.* 419. Sunt inseparabilia, *ibid.* 418. Sed non partium instar juncta, *ibid.*

Mens praeferenda memoriae, *ii*, 310. In mente hominis quasi masculus et femina reperitur, *vi*, 243, 244. In mente una, ratio superior, que ad contemplationem; et inferior, que pertinet ad actionem, *xxx*, 474, 490. Quomodo in mente ratio superior et inferior regende, *ibid.* 481, 485. Mens nostra quomodo formanda, *ibid.* 490. Mens omnia tria de se ipsa certo scit, intelligere, esse, et vivere, *ibid.* 443. De se ipsa certo scit se velle et meminit, *ibid.* Mens quomodo et se cogitat et se novit, *xxxii*, 12. Se ipsam per se ipsam novit, *xxxii*, 416. Ne ex parte sed totam se cognoscit, *ibid.* 437. Mens eo ipso se cognoscit, *ibid.* 443. Unde errores mentis de sua ipsius substantia, *ibid.* 439, 441, 442, 443. Unde mentis falsa de se ipsa existimatio, *ibid.* 439. Mens infantium an se noverit, *xxxii*, 10. Cir sic notitia mentis est proles, non etiam amor patrum, quosdam sit, *xxx*, 427, 428. Mens, quae se ipsam non incognitam sibi, *ibid.* 435. Mens se diligendo, diligit Deum; quae si non diligit, se ipsam odisse dicenda est, *xxxii*, 24, 25. Ad memoriam mensura, ad visionem numerus, ad vo-

lunatam pondus perimet, xxx, 471. Quanta intensione, in ista que foris sunt sententia, mens feratur, xxxi, 11. Quisquis mente cernere aliquid potest, iubeat se discipulis veritatis, foris iudex loquens, r, 564, 565. Mentis lumen Deus, ii, 373. Mentis rationales non habent veram locum suam, nisi iuxta Deum, v, 291. Ab omni ipsum verbum Dei, v, 291. Ab omni iniquitate et errore mandate, poterit participes esse verbi Dei, *ibid.* 321, 322. Mens primo purganda fuerit fide ad incommutabile lumen perferendum, r, 327.

Mens et ratio velut in arce collocata, ad regendas libalibus et tram, rii, 198, 199. Mens a nullo cogitur servire illi dmi, xxxvi, 291. Hinc obtemporare conventi cetera queque in homine sunt, r, 30; xli, 433. Mentem invocare a sensibus, magis est ingenii, xxxix, 506. Mens regit carnem, cetero regitur, xix, 306. Recte regit eam a Deo regitur, *ibid.* 313. Servat melior, et servat illi inferior, *ibid.* 278. In chinis cabullis orare, est in mensis penetralibus orare, r, 324. Unde mens turbetur in articulo mortis, viii, 261.

Mensa Domini, xvii, 348, 426; xxi, 482. Ad mensam Domini accellens fidelis respondet ea fide verba fidei, xvii, 348. Mensa potentis, xvi, 4, 5, 8; xxi, 73, 185. Mensa magna, ubi epulæ sunt ipse Dominus mensæ, xxi, 479. Mensa magna ad quam Dominus non invitat, xx, 190. *Vide* EUCCHARISTIA. Mensa S. Cypriani, xvii, 288; xviii, 83, 630; xix, 125, 297, 298, 435; xxi, 77. Mensa Deo constructa, cur dicitur Cypriani, xxi, 102. Hora ad mensam accellendi, quinta, *ibid.* 268.

MENSURÆ in prioribus sæculis tales fuerunt, quales nunc, iii, 246. Mensuris quibusdam decrum gestium nomina imposita, ceteri a numeris nominantur, xviii, 468. Mensuræ veteres observaverunt talem quem circuitus lunaris ostendit, xxx, 308.

MENSURA nomine, aut res que metitur, aut mensura que metitur, intelligitur, xxxix, 271. Non omnis mensura circumferibitur tempore, *ibid.* 270. Mensura temporis, xxv, 315. Mensura,

numerus, et pondus etiam in spiritalibus, v, 290, 291.

MENSURUS Carthaginiensis episcopus a Donatistis traditionis accensus, xxxvii, 71. et a Petiliano, xxxvi, 106. Mensurus vindicatur, xxxvii, 29. Mensuri epistola ad Secundum Tigrisitanum, *ibid.* 71, 72. Ejus veritas unde asseratur, *ibid.* 81. Mensurios in comunioneis multate defunctos est antequam se scinderet pars Donati, xxxvi, 167.

MERCATOR quem filii domine appellat Augustinus, xxxviii, 293. Mercator rescriptum Augustini non accipiens, alias et asperiores litteras scribit, xli, 39, 40. Simulque mittit librum adversus novos hereticos, smectarum Scripturarum testimonio refectum, *ibid.*

MERCATORUM pericula et peccata, li, 385, 386. An mercatura sit licita, *ibid.*

MERCES. Attende mercedem, si vis tolerare laborem, viii, 85. Merces transitoria, data obedientia exhibite ex dominionis cupiditate, xxvi, 474, 475. Qui negligens est in exhibendo opere, impudens est in exigenda mercede, xx, 108, 199. Quidam putant perire opera sua, quia non eis redditur merces peritura, xi, 321. Merces nisi finito die non est petenda, viii, 64, 85; x, 384, 385. Mercedem si vellet Deus reddere, pugnam redderet, xvii, 5, 8. Merces nostra, gratia vocatur, vii, 444. Coronat Deus in misericordia et miseratione, xxxvii, 472. Merces cultus Dei, quantum expectanda, xvii, 334. Bonorum operum merces non isto tempore speranda, *ibid.* 275. Merces æterna promissa, quid, xxxvii, 448. Merces æterna perlinet ad Novum Testamentum, *ibid.* 449, 450, 451. Per Jeremiam predicta est, *ibid.* 446. Merces summa hæc est, frui Deo et aliis in ipso, iv, 445. Quomodo omnium erit merces æterna, xxxvii, 448. Merces te erigat, si opus turbat, xxi, 262. Merces consolatur, si opus fatigat, xvii, 227. Mercedis a Deo promissæ certitudo, *ibid.* 477. Merces sua sine opus cum fine, xxi, 227. Mercedis promissæ memoria perseverantem facit in opere, xvi, 489. Mercedis spem non tollit amor Dei gratuitus, xxi, 321. *Vide* GRATIUM.

MERCENARIUS mercis, dicitur sanguis, vi, 401.

MERCENARIUS pastor, quis, xv, 312, 516. Mercenarius est, qui peccatum non libere audit et arguitur, *ibid.* 516. Mercenarii fuga quatenus intelligenda, xxxvii, 196. Mercenarii fugientes, dum iniquis favent, xix, 180. *Vide* OVIS, PASTOR. Mercenarium opera Ecclesie necessaria, xv, 511, 512.

MERCENATORIA. Antiqua commercii mutalis rebus fiant, xviii, 972. Mercenarium quomodo Dominus vult nos cum ipso exercere, cxx, 508.

MERCURUS nepos Atlantis ex Mnia filia, quo tempore fuit, rii, 439, 440, 496. Quare in doctum numerum in relatione, *ibid.* 440. Mercurius appellatur nummus, ii, 327. Mercurius, quasi medicus carnis, *ibid.* Mercurius mortalis fuit, *ibid.* 410. Cur alatus pingitur, *ibid.* 327. Mercurii officia, *ibid.* 326. Mercurius literarum repertor dicitur, iv, 479. Eloquentia præterit, *ibid.* 193. curii in civitate Hermapoli, *ibid.* 410. Mercurius avus Trismegisti, ii, 410; iii, 496.

MERCURUS Trismegistus, nepos Mercurii maioris, ii, 410; iii, 496. Non procedit tempore Patriarchis, neque ipsum Moysen, iii, 496.

MERETRICES cur tolerate, r, 182. Meretrices ad sacramenta Christi non permituntur accedere, xxv, 68, 78. Meretricis domus, inferni imaginem tenet, xxi, 466. De meretrice dictum Inc. VII: *Qui plurimum dimittatur, Meretricis hunc vocat, vi, 460.* Meretrix significat magnum fervorem, magnamque splendorem, r, 189, 189. Meretrix multasque intelligitur, xviii, 38 *et seq.* Meretrix mundi, Ægyptus, *ibid.* 36, 38. Meretrix in Scripturis quod significat, xxxix.

MERITOBIUM hereticæ a Meritobio, dicitur mundum ab Angelis esse factum, legalia servanda esse; Jesu Christi divinitatem negant, tandem Millennii erant, xxvii, 202.

MERITA in nobis seu bona, seu mala, xli, 201. Merita nostra faciunt nobis

terrorem, xx, 344. Meritum incipere pro liberum arbitrium, dogma Pelliciani, xxvii, 78. Non nos discernunt merita, sed gratia, xx, 569. Meritis gratia non datur, xi, 142. *Vide* GRATIA. Meritum gratia præcedit, xix, 437. Merita bona esse non possunt, nisi per gratiam, xxxv, 475. Omne bonum meritum nostrum non in nobis facit, nisi gratia Dei, xxxvii, 86, 67; xli, 59. Meritum sine gratia, nec in primo statu hominis illam esse potuisset, xxvi, 167, 168. Merita ex gratia, non gratia ex meritis, xix, 437. Gratia est omne meritum in electis, xxxvii, 16. Merita nulla nostra fuerunt, cum ad nos venit Dominus, xxi, 479, 476, 482. Merita nostra non præcesserunt, pro quibus Filius Dei moretur, x, 184. Salvator non invenit merita bonorum, sed invenit merita suppliciorum, xli, 394; vii, 436. Non invenit Salvator quod coronet, sed quod damnet, vii, 394. Meritis operum nullis præcedentibus in tantum coluntur subverta est humana natura, ut totum simul veretur, et caro unigenitus Filius Dei diceretur, xi, 276. Meritorium nostrum non est vocato et electio, sed benevolentia et misericordia Dei, vii, 450, 151; ix, 218, 219.

Meritum incipit ex fide, xxvii, 186. Quomodo, xli, 498, 499. Illud initium meriti accipitur sine merito, xxxvii, 436. Merita omnia bona a fide incipiunt, xli, 53. Meritis orationis debetur fidei que data est non oranti, *ibid.* 53, 54, 55. Meritis vel operum, vel orationum, vel fidei sua memo dicit sibi trisiduum dei gratiam, xxi, 201. Meritum tamen est sive bonum pium, sive malum impiorum, *ibid.* Qui dicit gratiam secundum merita nostra dari, meritum in eo esse dicit quod sumus enim Deo; in eo autem gratiam secundum hoc meritum dari, ut sit et ipse nobiscum, xxxvii, 480. Meritum nostrum in eo consistit, quod querimus eum, et secundum hoc meritum dari ejus gratiam, ut inveniamus eum, *ibid.* Merita sunt iustorum; sed ut iusti fuerit merita non fuerunt, xli, 52. In meritis non necessitatem naturam facit sed voluntatem voluntatem, 229. Non in meritis nostris gloriamur, vi, 303; vii, 82.

Meritis suis nihil tribuatur pauperes, sed totum misericordie Dei, xii, 352.
Merita tua nisi quam iactes, quia et ipsa tua merita Dei, dona sunt, xii, 458.
Merita vera hominum non sunt nisi Dei munera, xix, 131; xxi, 18; xxv, 222; xxvi, 168; xxx, 514; xxxi, 28; xxxiv, 80. Dona Dei gratuita, xii, 487. Avulsit Deus merita nostra, et inseruit dona sua, xii, 423.
Merita non comparantur nisi per corporis tempus, xxxvi, 81, 82. Merita licet comparantur, in cædis præmia redduntur, xxxvi, 380. Frustra homo post hoc corpus inquiri, quod in hoc corpore sibi comparare negligit, iv, 208. Cui licet exierit, reciperet, pro meritis et resurgat ad recipienda que gessit. Tunc Deus coronabit non tam merita tua, quam dona sua, xix, 463. Non iudicari quoniam a Deo secundum merita que habitatus erat, si diutius visisset, v, 496, 497. De meritorum futuro- rum præsentia, xxxvi, 84. Mortui non iudicantur secundum opera que facturi fuerant: gratia non datur secundum merita, xxxv, 133. Meritis præcedentibus redditur vita æterna, que tamen et ipsa vocatur gratia, xli, 59, 60. Cum Deus coronat merita nostra, nihil aliud coronat quam dona sua, x, 490; xxi, 192; xxxv, 476, 477; x, 38.
Meritum non auge operis difficultas, xxxv, 431. Merita esse diversa quamvis eadem facientium aut patientium, xxxix, 176.
MERRA, Amartitudo interpretatur, vi, 242.
MERULA flamen dialis, præcisus veuis, Jovi suo sanguine lixivi, ii, 162.
MESSAPUS DONSUS rex Sicyoniorum, iii, 435.
MEMORIA est merities, xxiii, 175.
MESSIANUS proconsul, xxxii, 167, 168.
MESSIS duplex, una ventilata de cruce, altera in fine ventilanda, xxxi, 113, 114. Messis et messores Christi, vi, 148.
Messe pro ungue Punicæ dicitur, xv, 146.
METALLICUS ex effractore, xix, 66.
METANGISMOSTE hæretici dici possunt, qui Metangismum asserunt, dicen-

tes se esse in Patre Filium, quomodo vni vase, quasi duo corpora carnaliter opinantes, xxxvii, 240.
METAPHORA, id est de re propria ad rem non propriam vesti alicuius unspala translatio, mendacium nuncupari non potest, xxvi, 495.
METAPLASHI, xxxi, 30.
METELLUS Romanorum laudatissimus, quoniam filios consulares habuit, ii, 97.
Metellus rerum temporalium feix fuit, *ibid.*
METELLES pontifex in flammis irritum ut vestalia sacra alripere, ii, 144.
METRA nomen mensure, xv, 44.
METRODORUS, i, 104. Hic primo confessus est, non decreto placuisse Academicis nihil posse comprehendere, *ibid.* 105.
METRUM Græce, Latine mensura seu mensura quid, i, 384 et *seqq.* Metra quodammodo innumerabilia, i, 441. Metra que duas in partes divisibilia sunt cæteris præstant, *ibid.* 443, 444. De metro copiose tractatur, *ibid.* 398, 399 et *seqq.* Summa omnium metrorum, *ibid.* 423.
METUS quid, ii, 168. Metus alios animi motus comitatur, xxxviii, 20. Metuendi causa que sit, *ibid.* 19. Metu triplici commovenitur, amissionis eorum quos diligimus, doloris, et mortis, xxv, 423. Neque non amandum est non metuere, neque illi solum amandum, xxxviii, 20.
METYENA Lesbi insula, ii, 28.
MIGRANS digitus, xxx, 400.
MICRPA filius Masinisse, ii, 162, 163.
MIDRA, xxxi, 432.
MIGRANS fossor, xxxii, 408.
MIGRANS Elefantariensis, xxxii, 400, 431, 463.
MIGRANS, viii, 91, 92.
MIGRANS alter Maximianus episcopus, viii, 92, 98.
MIGRANS ab Elephantaria episcopus, viii, 97.
MIRRA, xxxi, 392.
MILES pro caritate et questionario aliquando sumitur, ii, 46.
Militare non prohibet disciplina Christiana, xxxix, 529, 530. Militantium est tabernaculum, et ipsorum est nomen contubernales, vii, 241,

341. Militibus data imperatoris signa, xxxix, 138. et regalis character, *ibid.* 147. Militis voluntas pacem habere debet, bellum necessitas, xli, 16. Milium violentia extorquetur aliquid a possessoribus, quod publice non iubetur, xxxviii, 190. Milites qui Deo antere bella gerunt non sunt homicidæ, ii, 39, 46; xxx, 78. Miles in hoste interficendo minister legis est, vi, 320. Hostem perinat necessitas, non voluntas, xli, 17. Victo vel capto misericorditer debetur, maxime ubi paci perturbato non timetur, *ibid.* Milites non bene facere prohibet militia, sed malitia, xxi, 66. Militares viri Deo placere possunt: exempla, xli, 15. Militis Christiani hostes, xxvii, 152, 153. Valde turpe est ut quem non vincit homo, vincat Hicido; et obrutur vino, qui non vincitur ferro, xli, 17. Milites Christi impugnant mundum duplici acie, xx, 441. Militiam Dei militantibus, arma dextera et sinistra, xxxii, 157.
MILEM, xxxii, 406.
MILEVITA Ecclesia post obitum Severi cum pace accepit episcopum quem vivus designat, xli, 194, 195. Milevitani concilii epistola, xi, 395. Memoratur, xi, 412, 413, 431; xli, 205.
MILITARITER loqui, xxxix, 381.
MILLENARIUS numerus per universitate potitur, iv, 83, 84.
MILLENARIUS, iv, 124. seu Chilasie a Gerintho, xxvii, 220.
MILLIARIA lapidæ litteris plena vivam docentia, xviii, 337; xx, 55; xxi, 312, 509.
MILLIARIUS, iv, 82, 83.
MEMI ejusdem facietissima urbanitas, xxxix, 52. Memus est generis humani tota vita tentationis, xli, 137.
MEMO DEI, arcus Dei, ix, 43. Arcus et suspensionibus, viii, 250. Memus Dei prohiberi a malo, invidiari ad bonum, *ibid.* 409. His qui non movetur, non credit, *ibid.* Memæ sacelli contemdena, xvii, 470, 471. Memæ ejusquam nec ad malum compellere, nec a bono deterrere debent, vii, 392.
MENSURA De Mucio in Eridanum emigrare, xxxix, 364.

MINENTE hære pro extante, xviii, 216.
MINERVIA heresis, qui et Nazarii nuncupantur a Pharisæis, xxxix, 64.
MINERVA Græce *Ἀθηνᾶ*, iii, 441. Minerva Athenarum civitas consecrata, xlii, 465. Minervam vel summum ætherem, vel Lunam esse dicuntur, ii, 330. Minervam suam Pagani de cerebro Jovis asserere natam, xxii, 185, 380. Minerva quare de capite Jovis nata canitur, ii, 179; iii, 440; xxviii, 515. Minervam ideas intelligi vult Varro, ii, 349, 350. Minerva arthius et ingenii præposita, *ibid.* 193, 330. Minerva quo tempore vixit, quare Tylonia dicta, et in ætherum numerum relata, iii, 440. Minerva imbes instituit rex Erichthonius, *ibid.* 445. Minerve ludorum præmium oleum, *ibid.*
MISERET CHRISTI, illi sunt qui omnia sua dimiserunt, et secuti sunt eum, et quidquid haberunt, pauperibus distribuerunt; ut Deo sine seculari complecti servient, et ab omnibus mundi liberatos vel penatos sursum humeros tollerent, xviii, 623, 624.
MINISTER Dei optimus, quis, xxv, 259. Minister factus, quis, xxxi, 165, 171. Homines non sunt attendendi, cum sanctum aliqui homo accipere desiderat, *ibid.* 152, 153. Dona Dei perveniunt ad eos qui eum fide accipiunt, etiam si talis sit per quem accipiunt quasi Judas fuit, vii, 228. *Vide BAPTISMUS.* Ministri Ecclesie non deserant nisi Ecclesiasticum, populorum peccatis commotis, xv, 308. Ministri Christi qui blasphemant Christo resistant, xvi, 487. Ministri Ecclesie subsidia corporis debentur, xxv, 397, 398. Esque victum suppeditare debent fideles prius quam petant, xii, 514, 515. Ministri Ecclesie ad temporalia attendere non debent, xv, 250. Non faciunt contra præceptum qui profecti servient, *ibid.* 251. Ministri Christi necessari sunt in persecutione, qui multo tunc ad Ecclesie sacramenta concurrunt, xli, 283. Utitur Deus ministris etiam spiritibus malis, ad vindictam malorum, et ad prohibitionem bonorum, xxxvii, 191. Ministris non solum tunc et sanctis utitur Deus ad opera congrua, sed etiam malis ad opera digna,

ibid. 214. Ministeriorum distributio varia esse debet, *ibid.* 40.

MIRUS Xanthifilius ex Europa, *rr.* 372. MISTACARI fabula, *rr.* 447.

MINTURÆ Campanie oppidum, *rr.* 97.

MISCELLANÆ, vegetalium conductores, *rr.* 312, 313.

MIRA non solum homines mirari, nisi rara, *rr.* 475.

MIRABILIA. Voluntas omnipotentis, sufficiens ratio credendi in mirabilibus, *rr.* 174.

MIRABILIARI illi sunt qui miracula extra ordinem Ecclesie se facere jactant, *rr.* 112. Deus cautos nos facit contra mirabilioris istos, *ibid.*

MIRACULUM, quid et quotplex, *xxviii.* 41. Miracula plerumque, que contra naturam sunt, appellantur, *xxx.* 134, 147, 149. Miracula multa videntur, que sunt ab hominibus usu creaturam, *rr.* 169. Miracula quomodo fiunt, ab homine non potest comprehendere, *xxx.* 282. Miracula multa, aut negicium artium ope, aut per ipsos daemones sunt, *rr.* 168. Miracula magica, pleraque specie tenus, mortalium sensus imaginaria ludificatione decipiunt, *rr.* 180.

Miracula Pagani magicis artibus tribuant, *rr.* 174, 175. Miracula quædam Gentilium referuntur, *rr.* 480. Miracula Martyrum et forsorum dorum comparantur, *rr.* 259, 260. Miracula dorum cum nostris non sunt conferenda, *rr.* 480, 482. Miracula nostra excellere, nisi quæ discernuntur ostendi, *ibid.* 481. Miracula que a demoniis sunt, spernenda, *xxx.* 309. Ammiracula credenda sint, *rr.* 167. Respondetur his, qui miracula in Scripturis sacris relata, falsa esse dicunt, *rr.* 484, 485. Si copiosis humano sensu miraculorum discutere rationem, timeo ne perdas fidem, *xx.* 275. Miracula varia recensentur, *rr.* 255 et seq. Miracula quæ multa in Veteri Testamento facta ad commendandum Dei cultum, *rr.* 466, 467. Attestabantur promissis Dei, *ibid.* 464. Miracula que per artem testimonii facta sunt divinitati attestantur, *ibid.* 482 et seq. Miracula Dei inversa ideo ab infidelibus non creduntur, quia ratio eorum non videtur, *xxxix.* 397. De quibusdam mi-

raculis ratio reddi non potest, non tamen non debet, *ibid.* Nec propterea incredulitas esse debet, *rr.* 164 et seq. Non ideo aliquid non fuit, vel futurum non est, quia ratio non potest reddi, *ibid.* 163. Tota ratio facti, est voluntas facientis, *xxxix.* 509. Miracula febant simpliciter fide pietatis, non incantationibus, *rr.* 469, 467, 474. Inusitata prodigia oportuno reservavit Deus, que infirmitas hominis novitatis intentia meminerit, *xx.* 315. Tres viros ab ignibus et Danielæ a leonibus Deus liberavit, ut consuleret salutem regum illorum, a quibus in illa supplicia tradebantur, *xxxix.* 247, 249. Miraculum magnum ipse homo miratur, *xxx.* 77. Insolite fecit Christus, ut et in ipsis solitis agnosceret artificum tum, *ibid.* Miracula Christi et opera verba sunt, *xvi.* 236. Miracula quedam fecit Christus, que nemo alius fecit: quedam alii fecerunt, que Christus non fecit, *ibid.*

Miracula majora fecisse videntur Apostoli, quam Christus, *xxi.* 173. De miraculorum potentia que nemo gloriandum, *xxxix.* 72. Miracula aliter a Christo, aliter a Sanctis patrata, *xxx.* 133, 147. In miraculis faciendis Apostoli non sibi potentiam Domini sui arrogabant, *x.* 381. Miracula non sunt signa sapientie, *xvi.* 276. Miracula faciunt boni et mali, *xvii.* 479. Miracula quedam etiam scelerati homines aliquando faciunt, qualia Sancti facere non possunt, *xxxviii.* 129. Cur a malis fieri miracula aliquando sinunt, aliquando non, *ibid.* 130. Miracula alio fine, aliique potestate et jure sunt, per magos, et per Sanctos, *ibid.* 128, 130. Alter per bonos et aliter per malos Christianos, *ibid.* Cur facere miracula non omnibus conceditur, *ibid.* 129. Miracula sanantium cur non omnes obtineant, *xx.* 511.

Miracula necessaria fuerunt, antequam crederet inmundus, ad hoc aut crederet mundus, *rr.* 241. Multi sunt quos ad invisibilem fidem, visibilibus miraculis excitari opus est, *xxxix.* 397. Miraculis visibilibus, velut quibusdam primordiis lætescentibus, fides germinavit, *xxxix.* 381. Miracula fidem firman, *xv.* 37. Fidei nostre attestantur, *ibid.* 258. Miracula ut fidem facerent innotuerunt; et per fidem quam fece-

runt, clarius innotescunt, *rr.* 242. Miracula Domini in corpore et in animis, *xxviii.* 329. In miraculis Christus soluti animarum magis consultat, quam saluti corporum, *xv.* 158, 159. Miraculum de quibus panibus, *xix.* 118, 119. Miracula Christi propter significationem facta, *xviii.* 330. Apia fuit rei similitudo, *ibid.* Miraculis corporalibus veritatem fæcit Christus, *ibid.* 442. Ecclesie postea fides sine miraculis laudabilior, *ibid.* Omnia que fecit Dominus Jesus, non solum valent ad excitanda corda nostra miraculis, sed etiam ad edificanda in doctrina fidei, *xv.* 39. In miraculis est quedam Dei eloquentia, *rr.* 236. Miracula ad intelligendum Deum, de visibilibus mentem humanam admonent, *vi.* 380, 331. Miracula habent linguam suam, *ibid.* 331. Miracula Apostolorum persuadebant que dicebant, *rr.* 235.

Miracula in nulla modo non fiunt, *xli.* 474. Cur modo non fiunt, *xxviii.* 42 aut raro fiunt, *rr.* 354; *xli.* 469. Miracula quotidie in rerum natura eduntur que pre consuetudine valescent, *rr.* 175; *rr.* 162; *x.* 324; *xv.* 39, 271; *xix.* 76, 119; *xx.* 244, 275; *xxxix.* 509. Que sentiendi assidue contentantur, *xxxix.* 217. et videndi consueverunt, *xxxix.* 257. Miracula Deus quotidie facit, que homines non mirantur, *xv.* 25. Inusitata quedam servati, que faceret ut dormientes homines excitaret, *ibid.* 26. Que sunt preter usitatum ordinem nature, ideo movent qui rara sunt, *ibid.* 272. Novit Deus quomodo miracula sua debeat commendare, novit agere ne vilescent, *xx.* 511.

Miracula etiam nunc fiunt in nomine Christi, *rr.* 242, 254. Miracula nunc majora Christus operatur, *xviii.* 443. Miracula facta in transiitione corporum sanctorum Germani et Protasii, *xv.* 209. Severi in regione Siftensis episcopi neptis sanitatem tribus barbaris a Deo impetravit, propter quod captivitate liberata est, *xxxix.* 349. Qui per miraculum beneficia percipiunt, libellos dabant qui legerebantur in populo, *rr.* 235, 256. Miracula que in aliis locis fiunt, in aliis non fiunt, consilium Dei,

xxxix. 84. Miracula que nunc fiunt non tanto, quanta prima gloria illustrantur, *rr.* 254. Miracula aut fiunt operantibus Martyrum, aut precibus tantum eorum, *ibid.* 299. Miracula que operantur non regenerati, sunt et Deo vel ab Angelis in alio faciente miracula, ipse facit, *xix.* 172, 173. Deus tenatur, cum miracula flagitantur non ad salutem, sed ad experientiam, *xxv.* 272. In eos qui miracula facere volunt, *xii.* 171. Potentius est conjungi Omnipotentem sui voluntate, cum propria potestate et voluntate quam propria potestate et voluntate que esse significant quot miratur, *xxiv.* 333. Deus videndo bona esse que fecerat non miratur, *ibid.* Jesus qui omnia presciebat, mirando aliis commendabat, mirando laudabat, *ibid.*

MISERATIO Dei in homines, gratuita, *xxxv.* 37. Misericordies Domini multas esse significant quot miratur, *xxiv.* 333. Deus videndo bona esse que fecerat non miratur, *ibid.* Jesus qui omnia presciebat, mirando aliis commendabat, mirando laudabat, *ibid.*

MISERATIO Dei in homines, gratuita, *xxxv.* 37. Misericordies Domini multas esse significant quot miratur, *xxiv.* 333. Deus videndo bona esse que fecerat non miratur, *ibid.* Jesus qui omnia presciebat, mirando aliis commendabat, mirando laudabat, *ibid.*

MISERI sunt homines, quando sunt mortales, *rr.* 435. Miser est qui Deum amittit aut illum non educat, *rr.* 61; *rr.* 69. aut illum non colit, *rr.* 438. Miser quisque dicitur, quando illi subtrahitur quot amat, *rr.* 342. Miseri multi magis habendo quot amant, quam carendo: amando res noxias miseri; habendo, sunt miserioris, *ibid.* Velle amari est, ex Gregorio, *xxxix.* 471. Occulte sunt miseri, qui gaudent in malis, *xx.* 169, 170. Miser est qui frustratur re creata quam perverse amat, *rr.* 173. Miserrum genus humanum effectum propter peccatum Adam, tandem fateor Juliano, *xxxvii.* 536. Sub Deo justior nemo miser, nisi meretur, *xxxvi.* 193. Miseri cum preter ordinem non sint, nonnulla pace gaudent, *rr.* 37.

MISERATA creaturæ rationalis, averso ejus ab incommutabili bono, *xx.* 49.

Miseria generis humani, xxxv, 240. Miseria hujus vite, quante, iv, 15. Falsa felicitas, vera miseria est, x, 242. Miseria bonitum a primis felicitibus nascuntur, usque ad extremos halitus morientium, xxxvi, 385. Ab ortu ad interitum, *ibid.* 385. Miseria hujus vite Tullius vidit et lamentatus est, iv, 15. Causam nescivit, xxxi, 288. Miseria generis humani a philosophis cogita, homini ex peccato originali nascitur, xxxvi, 310. Miseria Deo naturam institutori tribunt Pelagiani, xxxvii, 523. et in Paradiso futuras fuisse asserunt, etiamsi nenio peccasset, xxxvi, 486; xxxvii, 330, 332, 514, 534, 535, 537. Miseria mortaliu quo sensu potest dici naturalis, xxxvii, 429. Miserie corporis post peccatum, viii, 423. Miserie quibus humanum genus, merito prima prevaricationis obnoxium est, iv, 282. Miseria hominis, inobedientia ejus ipsius adversus eum ipsum, iii, 102. Miserie hujus vite ex originali peccato veniunt, iv, 293; xxxvii, 214, 486; xxxvii, 50, 106, 426, 428, 429, 432, 439, 459, 460. Miseria mortaliu nulla esset si non esset peccatum, xxxvii, 265. Adami grande peccatum, causa miserationis generis humani, xxxvii, 433, 434. Erumne generis humani et majores et parvuli communitus, fateri cogunt peccatum originale, xxxvii, 511. Miseria omnis nature rationalis ex ignorantia rerum agendam, et concupiscentia noxiarum, xxvi, 113. Miseria ex amore temporalium honorum nascitur et augetur, viii, 222. Miseria nulla alia quam stultitia, xxxvii, 247, 258. Miserie non est finis, quonia finis officiorum nostrorum in re instabili collocatur, xxxix, 364. Miserationum testimonia fidelia sunt ipse virtutes, iv, 20. Miseria hominis, ut et misericordia Domini plena est terra, viii, 486. A miseriis non liberat nisi gratia Salvatoris, iv, 385. Non semper liberat, ne propter hoc religio queratur, *ibid.* 286. Ad hoc adjuvat gratia meliores, ut fortiore corde tolerantur miserie, *ibid.* Miserationum remedia plena labore ac dolore, *ibid.* 288. Liberatio ab his miseriis, proprie in altera vita, *ibid.* 286. Qui se agnoscit

in vera esse miseria, erit in vera felicitate, x, 242. Totia ista miseria generis humani, dolor medicinalis est, non sententia penis, xi, 518. Quid miserie hujus vite nos edocent, iv, 15. Miserie similitudo, cordis duritia, *ibid.* xi, 344, 345. Ad eos qui non sunt in potestate uli mala videtur ad audiunt, non pertinet nisi misereri, xiii, 63.

MISERICORDIA quid est, nisi aliene miserie quamvis in nostro corde compassio, quia utique, si postumus, subvenire compellimur? ii, 422. Est vitia, *ibid.* Quamvis et unde dicta, xxxvii, 426. Misericordia generalit nomine dicitur, quia misero subvenitur, xi, 322. Misericordia a miseria nomen habet, xxxviii, 204. Misericordia non est necessaria, ubi non est miseria, xxxviii, 511. Misericordia ex eo appellata est, quod miserum cor faciat condonans alieno malo, xxvii, 526. Misericordiam Stoici in vitio ponunt, ii, 422; xxxix, 290.

Misericordia qualis Deo conveniat, xxxviii, 206. Misericordia est in Deo sine cordis miseria, xxxviii, 426. Misericordia Dei magna magne humilitatis miseria est necessaria, iii, 518, 519. Qui magnam miserationem deprecatur, magnam miseriam confitetur, viii, 441. Misericordia non indiget oculi nulla miseria, viii, 486. Misericordia Dei quanta erga hominem, xvii, 362. Misericordia Dei in sanctorum, eterna est, xi, 237. Erga omnes tam sanctos quam reprobos, universe vite Domini misericordia et veritas, *ibid.* 530. Misericordia Dei in sanctos non terrena, sed celestis, viii, 42, 43. Misericordia Dei ubique non prevenit, xx, 34. Prevenit voluntatem, xli, 312. Deus non miseretur, nisi voluitas precesserit, sed ipsum velle Deus operatur in nobis, xxxviii, 90. Misericordiam fides non precedit, xli, 56. Ad misericordiam Dei pertinet vocatio, que etiam fides prevenit, xli, 549. Misericordia fidelium datur, sed data est etiam ut esset fidelis, xli, 501. Misericordia quomodo precedunt merito fidei tribuitur, *ibid.* Misericordia Dei et vocatur ut credamus et creditibus prastatur ut bene operemur, *ibid.* Misericordia et

gratia Dei convertit hominem, ut justificetur impius, et incipiat salutare meritum bonum, etc., xli, 201. Misericordia Dei non deserit eos, qui ex ejus fide vivunt eumque peccata colunt, xxxix, 518, 519. Quodcumq sumus, Dei misericordia sumus; quidquid autem ex nobis sumus, mali sumus, ix, 369. Veritate humiliati sumus in morte, misericordia instauramur ad vitam, xi, 472. Magna est misericordia Dei, peccata donare, viii, 203. Misericordia, medicina quotidiana quotidianorum vulnerum leviorum, xx, 345; xi, 327, 328; xli, 20. Misericordie unda ignis peccati extinguitur, xii, 433. Ex misericordie promissione non debemus polliceri, quonia quidquid fecerimus, non perimus, x, 269, 270. De misericordia Dei nemo sibi nullum blanditur, viii, 301; xi, 3. Non sibi blanditur qui non conatur adversus peccata, xvii, 362. Tempore misericordie utendum ad penitentiam, xviii, 602.

Misericordia gemina, xx, 345. Duplex generis, viii, 41. Misericordia non semper bona, xxxv, 268. Est misericordia puniens, est crudelitas parens, xi, 219. Misericordia crudelis, xxxvii, 222. Misericordie magne est nequitiam impunitam non relinquere, xix, 468. Misericordia non tantum vocatus est, sed et verberantis, x, 268. Ad misericordiam Dei pertinet, etiam flagellis exerceat, ix, 322; x, 291. Misericorditer dat Deus, cum dat; Misericorditer aufert, cum tollit, xii, 450. Deus non dando quod mala petitur, magis miserors, x, 199. Quia magna crebra sunt mala, dulcior erit misericordia, viii, 230; Multum sibi in hac carne tribuere homo, nisi usque ad mortem sub venia viveret, iii, 490. Misericordia nulla major, quam que nobis a Christo prastita, xx, 83.

Misericordie modo tempus est, vi, 480, 481; xi, 4. T. Veniet tempus iudicii, xi, 18, 19. Misericordia et iudicia Dei, xli, 235. Misericordia precessit, iudicium sequetur, xv, 397. Tempus misericordie non est sine iudicio, nec tempus iudicii sine misericordia, xii, 529. Misericordiam cum acciperis, bene utere, ut iudicium tempore bonam rationem reddas, viii, 485. Misericordia speretul-

tat iudicio, vi, 275, 288. Alioquin non est spes, vi, 275, 276; xi, 358. Ad misericordiam Dei conglutendum, ut peccator venia obtineatur, vi, 276. Inest Deo et misericordia iudicanti et iudicium miseranti, xli, 358. Nec in misericordia Deus amittit iudicium, nec in iudicio misericordiam, viii, 481; viii, 203, 433. Misericordia Dei non prastat iustitias, xvii, 358, 359. Misericordia sine iudicio exhibita falsa ut crudelis, viii, 483. Si Deus solum iudex esset, et non misericors, nemo ante eum staret, xii, 436, 190. Nisi primo Deus per misericordiam parceret, non inveniret quos per iudicium coronaret, xi, 4. Misericordia prerogativa, postea severitas reddetur, xvii, 438, 439. Misericordia Dei nobis potius opus est, quam liquidissimo iudicio, xix, 459. Misericordia est gratuita, iudicium vero debitum, xxxvi, 87. Elam in iudicio necessaria nobis erit misericordia, nisi iudicium necessaria nobis erit misericordia, nisi iudicium, *ibid.* 44. Quamlibet iuste vivat homo, nisi misericordia Dei opus est, viii, 92.2. Vae etiam laudabili vitis, si Deus remota misericordia cum discat, xxxv, 222. Misericordiam nullum meritum precedit, iudicium merita superatrem iudicio, pro bonorum operum meritis, iusto iudicio piis retribuitur; nunc vero non ita, xxxvi, 44. Misericors Deus, non solum bona pro malis, sed bona pro bonis retribuit, xi, 406, 407.

Misericordie divina commendatio, viii, 396; x, 48, 49; xi, 84. Misericordia quomodo usque ad celos magnificata, xi, 23. Misericordiam et veritatem amat Scriptura conjungere, vi, 148, 198; x, 242, 341. Debemus et nos Deo reddere misericordiam et veritatem, quomodo, x, 265; xii, 290. Misericordiam vult Deus se exigi, viii, 203. Misericors plus vult Deum, quam nos misericors liberari, xviii, 574. Deus facit misericordiam continebit, x, 15. Noli, quia transisti, velle misericordie Dei pontem subvertere, x, 376. Magus sunt voces ad misericordiam Dei, tacite contritionis animi, xxx, 151. Nemo indignior misericordia, quam superbus miser, xxxvii, 377. Misericordiam non meretur, qui adversus dici-

plum patris dura cervice oblituntur, x, 270. Vasa misericordie et vasa irae nuncupantur, xxxv, 298.

Misericordia que et quibus prestanda, xi, 77, 78, etc. Misericordia anime presterim impendenda, xviii, 587. Qui in se ipsam crudelis est, in alium misericors esse non potest, xi, 6. Misericordium officium debet omnibus, iv, 442, 443. An etiam injuriam, xi, 77, 78, etc. Misericordia erga reos moveri debent iudices, quia et ipsi misericordia egent, xi, 212, 213. Misericordia qua sacerdotes pro reis intervenire solent, commendatur et expletur, xi, 209 et seq. Misericordia viciis debetur, xli, 17. Misericordie opera commendantur, x, 443; xi, 80, 81; xii, 432 et seq. Misericordie opera ubi desunt, potest esse *Declina a malo*; sed quia non est et *fac bonum*, non sufficit, xviii, 223, 224. Misericordie opera debent augeri, ubi credescunt publice calamitates, xxxix, 426. Misericordia duplex in opere bono, xxi, 212. Misericordia, vera elemosyna, xviii, 387. Misericordia que gratis constat, est injuriam condonatio, xlii, 48, 49. Misericordiam alteri impendendam, utilitati proprie consulimus, xv, 443. Misericordiam factam, charitatem erogat, xii, 18, 19. Misericordia non debet esse contra iudicium, vi, 265. Misericordia falsa est vitium nutriendi parcere, xxxix, 289, 296. Misericordia perversa est hereticos occultare, xix, 133. Misericordia impense ingrato ne te prestat, ne fundas pœnitendo, quod nepesit miserando, *ibid.* 409. Nos hoc plurimum adjuvat Deum quod pro malis misericorditer contristamur, et pro ipsa tristitia congenericis et oramus, xli, 410, 411. Misericordie officio mali implere non possunt, xiv, 290. Misericordia imbeciens, vel misericors inobediencia merito reprobandur, xxxiv, 335. Misericordie opera, ex Deo misericordie sunt, xxxviii, 467, 468.

Misericordia verum sacrificium, ii, 461, 462; iv, 438. Si propter Deum misericordia non fiat, non est sacrificium, ii, 461. Misericordia sacrificii Deus placatur, xi, 227. Peccata expiantur, xv, 12; xii, 217. Misericordie opera, remedia ad abolenda peccata,

xxxviii, 334, 335. Misericordia Deo non reconciliat, xx, 343. Misericordiam praelegendum, ut in nobis iustitia impleri possit, Christus in se docuit, xxi, 223, 224. Deus qui iustus est, iudicium illi sine misericordia facit, qui non fecit misericordiam, xi, 322. Consilium misericors evadent, est misericordem esse, xiv, 237. Misericordie opera, semina nostra sunt, xli, 100. Semen futurę messis, xxxviii, 239. Misericordia nusquam in vituperatione posita in literis Ecclesiasticis, xxxix, 48.

MISERICORDES, xviii, 456. Homines, etiam misericordiam non indigent, misericordes esse debent, exemplo Christi, xi, 218 et seq. De nulla re sic vincitur inimicus, quam cum misericordes sumus, xii, 432, 433. Qui nullo dolore, sed officio bonitatis adductus subvenit proximo, misericors censetur, xxxvii, 326. Misericors nemo potest esse sine directione, xvii, 30. Non potest homo futurum in se misericordiam Dei, si ipse est immisericus, xi, 76. Christus Judæos terrendo, revegitat ad misericordiam erga mulierem in adulterio deprehensam, xi, 213, 214, 215.

MISSA catechumenorum fit post sermone, xviii, 90. Missa pro defunctis, xi, 278. pro defuncto de cuius anima dubitatur, xxvi, 170. *Vide notam (3) ejusdem voluminis. Vide SACRIFICIA.*

MITHRIDATES, xxxix, 18. Rex Asia, ii, 150, 151. Romanos omnes qui in Asia repererunt, uno die jussit occidi, *ibid.* Mithridaticum bellum, ii, 98.

MITAS et misericors unum videntur, sed hoc interit quod mitis pietate non contradicit divinis sententiis que in precepta profertur, neque illis Dei sermionibus que nondum intelligit; misericors autem ita non resistit, ut propter eius correctionem id faciat, quem redderet resistendo peiorum, xlv, 183, 188. Mites quam sint, xviii, 185, 378, 379. Deus intendens mitis, xvii, 333. Christus mitis et humilis; quomodo esse sileat, nec mitescat, xx, 473. Qui didicerat a Domino Jesu Christo mitis esse et humiles corde, plus cogitando et orando proficiunt, quam legendo et audiendo, xi, 110.

MISSARUM STOICUS, ii, 105.

MISERETHUS Atheniensium rex, iii, 457.

MOAS filius fuit Lot, vi, 466. Interpretatur Ex patre, x, 134.

MOASITES ex Lot, vi, 510. Per Moabitas significantur opera mala, ix, 104, 105.

MOGACENSIS collatio, in qua Victor interrogatur a Zenophilo, xxxii, 408.

MODERATIO Christiana, *ibid.* 428, 429.

MOESTIA unde dicta, i, 137; xv, 98. Pulchrior est temperantia animi inscientiam suam confitens, quam scientia rerum, xxv, 90.

MOENIA, unde dicta, xxix, 259.

MODULARI musicis quid sit, i, 327, 328.

MODUS an aliqua ratione Deo conveniat, xxix, 259, 260. Summus modus, Deus Pater, i, 215. Modus, species, ordo, generalia bona in rebus a Deo factis, xxxix, 252. Modus quidam animi tractandum dicitur et mala species, xxxix, 260. Modus probatus omnibus, a paucis agnitus, i, 163. Modus in rerum concessarum usu, quam difficile tenetur, xx, 466.

MOECHIA generale nomen omnem illegitimum concubitum significans, vi, 254, 255. Proprie tamen nomen adulterium intelligi solet, vi, 254, 314, 312. Mœchia est vel ipsa femine concupiscentia, xxviii, 494. Mœchie prohibitio, xvii, 226. Mœchia sexto et nono precepto prohibita, *ibid.* 229. Mœchia viris vetita non secus ac feminis, *ibid.* Quomodo preceptum non moechandi differat a precepto non concupiscendi uxorem, vi, 253. De precepto non moechandi multis disputat Augustinus, quare, xvii, 240.

MOECHUS. Dandum pacem moechis quidam in Africa non putaverunt, xxxvii, 304.

MOESTITUDINE, hujusce mundi figura, xvii, 59. In molendino sunt, qui in seculo vivunt, xii, 212.

MOESTIAS vite tolerare jubet Deus non animo, xxx, 250. Moestasias quis numquam patitur homo obediendo preceptis Dei, vel de ipso morbo nondum sanato patitur, vel de adiutorio medicinæ,

xxxviii, 141. Molestiarum corporaliū utilitas, xxxviii, 502. Triplex utilitas, xxxix, 482. Molestia temporali utendum est ad salutem, xxxix, 425, 426. Molestia tantum nos admodum debent, quo cavemus aeternam, *ibid.* Molestie crebrissimæ aeternam revivunt nos desiderare compellant, xi, 102.

MOLLES matri deum consecrati, ii, 244, 245. et in sacris deorum adhibiti, ii, 291, 292.

MONACHI dieti sunt ab uno solo, xii, 213, 216. De monachorum nomine Catholicis insultant heretici, *ibid.* 211. Monachi simpliciter cognominati Servi Dei, xx, 427; xii, 242. Monachi in eremo sancta societate viventes, xxxvii, 263, 264. Monachi laudantur, xli, 211. Monachorum, Anachoretarum et Cenobitarum institutum laudatur, xxvii, 334. Monastica vite genus toto orbe notissimum, xxxix, 184. Eius brevis commendatio, x, 512. Monastica vita cum portu comparatur, *ibid.* 514. Monachus quasi tuba in unum congregavit significat per illud Matth. XXIV: *Duo in lecto, viii, 59, 60; x, 515, 516.*

Monachi per Danielum figurati sunt, xii, 212, 214. Monachi, militia Christi in silentio pugnant, etc., xii, 249.

Monachorum bona solent, x, 514. Monachi quid agere solent, et quo animo debeant, xxxviii, 469. Phares tota vita sua singulis diebus, excepto Sabbato et Dominico jejunt, maxime in monasteriis constituti, *ibid.* 388. Monachi Carthaginenses alii se suis manibus transigebant, alii ex fidelium oblationibus vivendum dicebant: et tunc magnas contentiones exorte, xli, 534. Qui occasione liber de *Opera monachorum* editus, *ibid.* Monachus non licere quocumque operari vite sustentandæ causa dixerunt Massaliani, xxxvii, 239. Monachi in sanctam societatem congregati, operari nolentes castigantur, xxvi, 520, 339. Monachi alios et vagi, *ibid.* 523. Monachi venalem circumfessiones hypocrisis, *ibid.* 566. Ad professionem servituti Dei si non admittantur servi, liberi, rustici, opifices, ac

plebeis, grave delictum est, *ibid.* 550, 551. Hac professione abutuntur, qui quaerunt in ea pauci, vestiri, et honorari ab eis, a quibus contemni contemneri que consueverunt, *ibid.* 551. *Fide* Ores. Monachus duobus tanquam pauperibus elemosine inscio marito a muliere erogate scandalum pariant, *xl*, 399, 400. Monachus (Thagastensis) si re suo vendit, nec per manifestum donatium in quaestione transita *ibid.* 184. Ille se casimillem dicitur, quod fuerit in sustinenda paritate fortiores, *ibid.* 186. Non sit notabilis eorum habitus; non subter tegmina caputum retiola appareant; capillox ea nulla parte nudos habeant; sinuul ambulent, simul stent, *ibid.* In incesa, in statu, in habitu, in omniibus modis inveniunt, *ibid.* Oculis in neminem ferant, aspectus libidinosos cavent, *ibid.* Nulla extra horam prandii aliquid alimentorum sumat, nisi cum agrotat, *ibid.* Moniales se invicem admovent, quomodo eas que admonita corrigi neglexerint, proclat Praeposita, et non imponentes sint, si non proclat; que convicia fuerint, emendatariam sustineant vindictam; que vindictam ferre recusaverint, proclantur, *ibid.* 187. Munuscula et litteras a vero non accipiant, *ibid.* 188. Murmura devitent, *ibid.* Moniales in commune operentur; in potestate Praeposita sit, quod ad amonitionales militur; furti iudicio condemnentur, que rem sibi collatam celaverint, *ibid.* 189. Indumenta laevetur secundum arbitrium Praeposita, *ibid.* Balnearum usu semel in mense tribuant, *ibid.* Moniales infirmas quomodo tractande, *ibid.* 189, 189. Egestatium cura alieci impugnetur; ad balneas sine quocumque re necesse fuerit, minus quam tres non eant; socias non eligant, sed a Praeposita accipiant, *ibid.* Moniales non moleste ferat si infirmis aut aliis aliqum indulgetur, *ibid.* 189, 186. Codices certa hora singulis diebus ponant, *ibid.* 200. Lites aut nullas habeant aut quam eeterne finiant, *ibid.* 189, 190. Quocumque alteram laeserit, satisfactione quanticus curet quod fecit; sibi invicem satisfaciant, que se invicem laeserunt, *ibid.*

509

IN OMNIA OPERA SANCTI AUGUSTINI.

Non exigitur ut que in minoribus coe-
cendis modum excesserint, veniam ab eis
petant, *ibid.* 408. Praepositis tanquam
matri obediant, nullo magis presbytero,
qui eorum omnium curam gerit, *ibid.*
Praeposita munus, *ibid.* Regulam non
sicut ancilla sub lege, sed sicut libera
sub gratia constituta observent, *ibid.*
Regula semel in septimana legatur, *ibid.*
Monialium curam gerens presbyter no-
mine Praepositus, *ibid.* 183. Moniales
desiderantes mutare Praepositum, petunt
quod est contra sanam disciplinam, *ibid.*
181, 182. Monache habitus alius a ma-
tronalis, sed quem matrona viro perni-
tente possit gestare, *xli*, 432, 403. Mo-
nialibus dissentientibus Augustinus pres-
sentium suam negat, et de re eorum
apud Deum lacrymis agit, *xli*, 181,
182.

MONASTERIUM clericorum, *xli*, 349.
Monasteriorum greges, *xvii*, 182. *Vide*
CONGREGATIONES fratrum. Monasteria
in ora vestimentis Christi peperit Ecclesia,
xli, 218. Monasteria et monachos vili-
perat Pelagianus Donatista, *xxxiii*, 484.
Vide ADELPHI. Monasterium Mediolani
plenum bonis fratribus, extra urbis
moenia, sub Ambrosio nutritore, *xv*,
182. Plura monasteria seu sanctorum
diversaria Rome vidit Augustinus,
xxvii, 537. Monasteria apud Carthagi-
nem esse incipiunt, *xli*, 334. Monaste-
rium ab Augustino primum in horto, et
post in episcopi domo institutum, *xli*,
348. Monasteriorum bene moderatum
occupationes, *xxvi*, 563, 564. Ut qui
de aliquo monasterio recesserint, vel pro-
positi monasteriorum septem. ann.
CCCCI, *xxxix*, 21, 25. Statutum est
concilio Carthagine habito XIII Aug-
ustinus quomodo difficile expertus est
meliores, quam qui in monasterio pro-
fecerunt; ita non expertus est peiores,
ibid. 89. Dives qui monasteria adificat,
et quibus comparantur, *xli*, 154. Mo-
nasterium Adrum delatus liber inscio
abbate, quae perturbationes ibi exciet,
xli, 211.

MONACHUS condus, *xli*, 142.
MONETA Dei simus, *xv*, 444; *xlviii*,
487.

MORITUS saluberrimi ad gratiam per-
tinent, *xvii*, 184.
MORUHA Patricii conjux, mater Aug-
ustini, *xxv*, 223. Educata fuit sobrie et
iudice, *ibid.* 214. In domo Christiana,
que morum probitatem praeferebat inter
Ecclesie membra, *ibid.* 210. Non tam
suae matris, quam deservit eiusdem
familiae cura ad disciplinam instauraba-
tur, *ibid.* Monnica hincsemel et regimi-
ne Christi cum in Dei timore jam tum
eruditus instituebatur, *ibid.* Monnica
per Christum subdita parentibus profino,
quam per parentes subdita Christo fuit,
ibid. 212. Monnica amore vini paulu-
lione capta, sanatur ab hoc vicio, instilla-
tione ancille secum litigantis, *ibid.*
211. Monnica Juliani convito laecrata,
xxxvii, 235. Puellari vito gratia Dei li-
berata, *ibid.* Monnica Patricio in ma-
trimonium tradita servit ipsi veluti
domino, *xxv*, 213. Sitagens cum Deo
lucari, *ibid.* Ex quo in Christo regene-
rata fuit, licet nondum viro soluta, vi-
tam fidei et moribus praecipiam egit,
ibid. 222. Ut esse gerelat in virum a
fide ac moribus ipsius longe alienum,
ibid. 213. Ut esse gerelat erga parentes,
domnumque suum, *ibid.* 215. Monnica
nutrivi filios, tolens eos parturientes, quos
ita Deo devote crecabat, *ibid.* Monica
Augustinum et carne, ut in haec
luem temporalem, et corde, ut in aeternum
lucem nasceretur, parturit, *ibid.*
211. Augustinum spiritu parturit, ma-
jori sollicitudine, quam carne pepererat,
ibid. 104. Augustinum a primis amnis in
Catechamenorum gradu constituit, *ibid.*
16, 181. Cum adhae Augustinus puer
in repentino morbis periculo versaretur,
curabat festinanda ut sacramentis sa-
lutaribus initiaretur, *ibid.* 18. Augustino
tamen recreato, baptismum differendum
dual, *ibid.* 15. Augustino animam salutem
XVI sequente Deo jam inchoaverat in Mo-
nica templum suum, et eorum sanctae
habitationis suae, *ibid.* 32, 33. Monnica
bis in die, mane et vesper, ad ecclesiam
venire solita ut oraret, vel verbum Dei
audiret, *ibid.* 104. Monnica obsequens ac
tebat oblationem ad altare Dei, *ibid.* Mon-
nica Scripturarum sacrum erat studio-
sissima, i, 169. Ut se gerelat erga servos

Dei, xxv, 245. Ut se gerebat erga matronas de maritis suis querelam moventes, *ibid.* 213. Ut se gerebat inter discipulos et discordes inter se amicos, *ibid.* 214. Monica frequentabat eleemosynas, *ibid.* 404. Virum suum, sub ipsius vite finem ad Christum fidelem adducit, *ibid.* 214, 215.

Monica viro viduata, sumptus nihilominus procurat Augustinum, tunc apud Carthaginensem rhetoricam studentem, xxv, 49. Monica Augustinum, ut a fornicatione maximeque ab adulterio abhorret, cum ingenti sollicitudine admonet, *ibid.* 33. Monica Augustinum in Manicheorum heresim prolapsum inquit, ejusque convictum aversatur, *ibid.* 60. Monica de futura Augustini respicientia admonetur per somnium, et perque responsum Episcopi cujusdam, fieri non posse assensum, ut *filium istarum lacrymarum percat*, *ibid.* 63. Unum erat propter quod hic aliquantum immorari cupiebat, videlicet ut Augustinum Christianum Catholicum videret ante obitum *ibid.* 217. Monica Augustinum Romanam ipsa invita navigantem prosequitur, *ibid.* 102. Paulo post, concessus nave, per maris ascerimam nautas consolatur, de felici perventione divinitus certior facta, *ibid.* 113. Monica Mediolanum veniens, Augustinum audito Ambrosio jam ablatum a Manicheis reperit, *ibid.* Monica Ambrosium diligit et Angelum Dei, *ibid.* 415. Epulus ad Memoriam Martyrum cum apud Africanam deferret, plus quam unum pocillum sibi temperatum, unde dignationem sumeret non penebat, *ibid.* Monica apud Mediolanum retenti Ambrosii istis epulis fieri morem gerit liberalissimo, *ibid.* Monica excoibente Mediolanensi plebe in ecclesia, vigilanter primus tenet, *ibid.* 309. Orationibus vivit, *ibid.* Monica sollicita ad Mediolani sibi jejuniandum sabalo esset, Ambrosio responsio acquiescit, xxxvii, 407, 488. In Monica laudem Ambrosii viro Augustino saepe erumpit, gratulans ipsi quod talem matrem haberet, xxv, 116.

Monica audita Augustini conversione gaudet, exultat, triumphat, et Deo benedicit, xxv, 195, 196. Secedit cum Augustino in agrum Cassiacum, *ibid.*

203. Interest disputationi de Beata Vita, i, 114, de Ordine, *ibid.* 166, 171, quod ejus ingentium alque in res divinas inflammatum animum, expertus fuisse Augustinum, *ibid.* In disputatione de Beata Vita eximiam sententias profert, *ibid.* 118, 140. Unam ejus sententiam insignem refert Augustinus, xxv, 218. Monica Academicos, Caduciorum appellandos censet, i, 124.

Monica Augustinum suscepto baptismate remanentem in Africam eorum, xxv, 222. Apud osam Tiberiam, paulo ante obitum suum colloquitur cum Augustino de Vita aeterna, *ibid.* 215. Rapiuntur ambo in aeterna sapientiae contemplationem, *ibid.* 217. Monica nulla jam ne se delectari in hac vita possit, *ibid.* Post dies circiter quatuor de decumbi febribus, *ibid.* 218. Monica in extasim rapitur, *ibid.* Ut semini reddita est, monet nihil curandum de sepultura sui corporis extra patriam, *ibid.* Tantum ut aliarum meminerit ipsius, *ibid.* Tandem die IX septuaginta, sive XVI atatis suae, XXXIII atatis ipsius Augustini, migrat ex hac vita, *ibid.* 219.

Monicae funus, xxv, 221. Sacrificium pretii nostri pro ea offertur, jam juxta sepulcrum posito cadavere, priusquam deponatur, ut illic fieri solebat, *ibid.* Quomodo matris mortem lacerat Augustinus, *ibid.* 219. Monicae levigatio, *ibid.* 213. Augustinus matris suae meriti esse credit eam quod vivit, i, 114. Ejusque precibus datam sibi eum mentem, ut inveniendi veritatis nihil proponat, *ibid.* 217.

MONULUS a Giba, xxxi, 401.

MOVGEORES superbiae significat, vii, 102.

MONSAGRAE Colinae et David, xvii, 423. MOSTRUM, xix, 193. A monstrando dictum, iv, 177. Monstra, naturae errores et peccata aut recle dicitur, xxxv, 363. Monstra in humanis corporibus, si nemo peccasset, non nascerentur, xxxvi, 290. Monstra cur a Deo creata, vii, 293. Monstrorum hominum genera varia referantur, *ibid.* 298, 299. Homo bimembris natus in Oriente, xxvi, 155. Monstrosi fetus resurgunt emendata natura, *ibid.* 154.

MOSTANS, xxvi, 203. Auctor Catalogum haereticorum, xxvii, 224. Per quem dicitur venisse Spiritum sanctum, xii, 318.

MOSTANS presbyter, xxxii, 408.

MONTES boni et montes mali, viii, 324; s, 478. Cum Scriptura in bono montes commemorat, statim ibi Dominum nominat, xii, 79. Mons Sion, mons Esau, mons condensus, quid, i, 477, 479. Montes Israel, ubi pascebat bona, xvii, 26. Montis nomine significatur Christus, vii, 125; xvii, 544, 547. Christi iustitia, vii, 125. Angelorum celsitudo, x, 98. Synagoga, xvii, 547. Ecclesia, vii, 119; xvii, 547. Dispensatoris verbi, xi, 339. Et pii per quos praerogatur Scriptura, xii, 78. Mons unde praecisus lapis, regnum Judaeorum, x, 501. Mons qui de praeciso lapide surrexit, Ecclesia, vii, 119; viii, 257; x, 501; xvii, 547. Montes in circuitu Jerusalem sunt praedictores, Angeli, Apostoli, Prophetae, xii, 78. Montes magni, id est, praedictores, illuminant, sed prius illuminantur, *ibid.* Montis nomine significantur derti spirituales Ecclesia xii, viii, 193. Viri excellenti sanctitate in Ecclesia eminentes, ix, 415, 416. De montibus tibi veni auxilium, sed non a montibus, viii, 44. Mons supereminentia charitatis Christi in vita aeterna, *ibid.* 241. Montis nomine significantur potestates saeculi, vii, 324. superbi, xii, 439. haereticum principes, viii, 43. Quomodo impletum sit illud Christi: *Dicite monti huic, Mitte in mare, et fiet*, *ibid.* 322, 323. Mons in mare missus ab Apostolis, xviii, 467.

MONTENSES seu Donatistae, xxvii, 243. Sic Romae vocati, xxxvii, 482.

MOVGEOREX eod quod moeant nentem, nuncupatur, xxvi, 606. Monumento novo quo sepultus est Christus, congruit uterque Virginius, xxx, 304.

MORALIS philosophia, ii, 374.

MOROSI in paradiso Pelagiani collocati, xxxvii, 486. Morbi non fuisset in paradiso, xxxv, 343. Morbi infantium unde, *ibid.* 101, 343. Sunt argumenta peccati originalis, *ibid.* 191. Quot morbi corpus affligit, iv, 283. Experti morbi molestia, evidenter Ii iucunditas sanitatis, iii, 196. In omnibus pene

morbi medicamentis tormenta sunt, iv, 283. Morbus contra omnem curam industiam non malo medici sed aegri insaniabilis invictus est, ii, 272. Morbus omnis animi habet in Scripturis medicamentum suum, viii, 60, 61. Morbum desiderii apud Apostolum quomodo Julianus intellexerit, xxxv, 335.

MOROSI. Morum proposita adolescentibus tractantur, i, 193. In eis qua ad vitam moxque pertinent, non sola doctrina, sed et exercitatio necessaria est, xxvi, 336. Quae contra mores hominum sunt flagitia, pro morum diversitate vitanda sunt, xxv, 56. Mores dijudicari solent ex eo quod quisque diligit, xi, 230. Non faciunt bonos vel malos mores nisi boni vel mali amores, xxx, 409; xii, 239. Mores boni, ipse dignitates hominum, ii, 250. Mores bonos homines ipse facit Deus, xxxvi, 421. Mores honesti, etiam Paganorum, nominis ex Deo sunt, xii, 89. Mores boni quam utiliter populos nos provocant agnoscit veritatis, xxxvii, 328. Morum corruptionem non damnat Paganismus, sicut religio Christiana, ii, 87, 94, 95, 101, 102. Morum mala quantum homines negligunt, *ibid.* 110. Mores pravi plus damna afferunt, quam hostes scilicet, *ibid.* 32. Mores pravi morum corruptio ante adventum Christi, ii, 86, 101, 102. Morum similitudines unde, xxxvii, 327. Moribus et vocibus laudare Deum, xx, 330. Moribus bonis quantum inimicus Evomitus, xxxvii, 335.

MORIOSI, xxxv, 102; xi, 336. Nullum verbum emittunt quod revocari velint, ix, 91. Moriones in deliciis dicitur, xxxvii, 327. Moriones fatuatis deliciae cordatis exhibentes, *ibid.* 295. Morio quidam sua patientissimus, Christi iniurie ultra accerrimus, *ibid.*

MOS seu consuetudo ad humanum sensum vel allicendum vel offendendum valet plurimum, ii, 254. Mos Ecclesiae ad quem venerimus, servandus, si scandalum pati nonimus aut lacere, xxxvii, 408, 488, 489. Quorum est variis moribus introducta rescenda, *ibid.* 521, 522.

Mors corporis, separato animae a corpore, *vii*, 387; *ix*, 398. Mortem peccati, nam esse voluit quidam philosophi, *iii*, 130. Mortem corporis, etiam peccato nullo, in paradiso futuram fuisse contendit Iulianus, *xxxviii*, 554, 555. In paradiso non bonorum mortuorum requiem, sed cruciatu mortientium intulit Iulianus, *ibid.* 588. Mors penalis et peccato debita secundum Iulianum, non nisi aeterna, *xxxvi*, 444. Mors corporalis, etiam ipsa est penalis, *ibid.* Mors penalis quae animam dissolvit a carne, *xxxvii*, 567. Mors corporis quae usitata, merito peccati accedit, *ibid.* 573, 583, 584, 585. Mortem ad nos transisse per Adam dicit Pelagianus, et in hoc se ipso jugulat, *xxxv*, 44, 47.

Mors primis parentibus intentata, *xxi*, 145. Homo sic conditus erat, ut non haberet moriendi necessitatem; peccato autem sic mutatus est naturae status, ut hominem necesse sit mori, *xxxv*, 269. Mortem vel lenem non fuisset homines subituri in paradiso, si nemo peccasset. *xxxviii*, 532. nisi Adam peccasset, *xxxvi*, 378. Homo hic moriturus non esset, nisi illum Deus percussisset, *ix*, 343. Ipsa mors hominis indicat eum sine morte futurum, nisi peccasset, *v*, 364, 365. Mors causa, infirma membrorum compago, *ix*, 377, 388. Homo peccando in moriendi necessitatem contritus est, *xi*, 23. Non sola mors, sed et peccatum per Adam in nos transit, *xxxv*, 44, 45; *xxxvi*, 359.

Mors omnibus statuta, *xx*, 478; *xxi*, 243, 253. Debitum est quod nemo evadeat, *xx*, 392. Conditioni mortis et legibus inferi obstrictus nascitur omnis homo prater Christum, *ibid.* 486.

Mors ex peccato, *iii*, 110, 112, 113, 115, 129, 137, 138, 145, 146, 158; *v*, 365; *xxxii*, 370, 405; *xxxiv*, 182; *xxxv*, 383; *xli*, 46. Mors necessitas, meritum peccati, *xxxvii*, 273, 378. Mors poena peccati, *xxx*, 419, 469, 470, 474; *xx*, 186; *xli*, 38, 41; *xxxv*, 44; *xxxvii*, 551. non causa, *xxxvii*, 503. Mors carni peccati debita, *xvii*, 18. Mors peccatum sequitur, *xxxvii*, 486. Conventit iudicio Dei ut peccator moriatur, non tamen operi eius convenit mors, *xxxvii*, 178, 179. De

morte venit lassitudo illa quam invenimus in omnibus refectionibus nostris, *ix*, 174. Reatus moriendi apparat in motu carnis non voluntario, *v*, 502.

Mortem carnis, Dominus non conditionis necessitate, sed miserationis voluntate suscepit, *x*, 232. Mors in Domino signum fuit alienorum peccatorum, non poena proprium, *xxi*, 410. Non perimethatur, sed commutatur Christus a vita temporali ad aeternam, a Iudeis ad gentes, etc., *x*, 281. Mors Domini quid effecerit, *xvii*, 18. Mortem procuravit diabolus, et ipse de morte Christi est captivatus, *xii*, 101. Christus mortuus, mors interfecta, *viii*, 462. Intuendo serpentem sanari, est credendo in mortuum salvari a morte, *ix*, 466. Mors nostra quomodo morte Christi soluta, *xxx*, 296. Mors Christi, pignus hereditatis, *xxxviii*, 119, 120. Mortem sine peccato solus Christus pertulit, *xxxv*, 44. Mors in Christo non poena peccati fuit, sed munus misericordiae, *v*, 391. Dignitatis fuit, non debiti, *ibid.* 396. Enoch et Elise translati non probat mortem non esse poenam peccati, *xii*, 42.

Mortem non esse ex Deo, *iv*, 334, 335. A serpente mors seminata est, *ix*, 466. Mors quomodo a diabolo, et quomodo a Deo, *xxxv*, 350. Quatenus a diabolo in homines venit, *xxxii*, 375. Mors potentem et imperium cur diabolus habere dicitur, *ibid.* 381. Mors diabolus, non quia ipse mors, sed quia per ipsum est, *viii*, 387. Mors corporalis aculeus, peccatum, *xxxvii*, 584, 590. Quomodo, *xxxviii*, 409; *xxxv*, 46. Mors quomodo peccatum dicitur, *viii*, 24. Mors peccatum dicitur, quia est ex poena peccati, *xxxvii*, 384, 385. An quia primi hominis peccati factum est ut morem, Salvatoris adventu fieri debuit ut non morem, *xxxvii*, 378. Mors quae obnoxii, qui per baptismum a peccato solvuntur, *iii*, 114, 115; *xxxvii*, 379. Cur mors, quae poena est peccati, remanet non remanente peccato, *xxi*, 41; *xli*, 44. Mors temporalis cur fidelibus relinquatur ad tempus, cur mors perpetua rei tollitur, *xxxvii*, 379. Mors temporalis ad exercitationem fidei relinquatur, *xxi*, 41; *xxxvii*, 382, 383, 384.

469, 410, 503; *xl*, 259. Mors poena conversa est in vitam salutis, *iii*, 113. Mors regum, *ibid.* 157. Mors in parvulis cum regnet, ipsos peccato originis obnoxios esse signum est, *xxxvi*, 454, 455. Mors regum quid apud Apostolum, *xxxvii*, 278; *xxxiv*, 268. Mors regum quale, *xxxvi*, 362. Mors regum in mundo propter originale peccatum, *xxxvii*, 281; *xxxv*, 443, 448. Mors regum sola in quolibet homine gratia destruit Salvatoris, *xxxvii*, 278. Mors poena peccato comes usque ad interitum sempiternum, nisi gratia divina generatione regeneratione sanaverit, *xxxvii*, 24. Mors regum non est in eis qui gratia Christi renati, ad regnum ejus pertinent, *xi*, 259. Quomodo a lege mortis gratia liberat, *xxxvii*, 96.

Mors duplex, *xxx*, 297, 314; *xxxiv*, 268. Mortes duae, alia corporis quae honorum est et malorum, alia animae per peccatum, *xxxvii*, 352. Mors duplex; altera temporalis, aeterna altera, *xv*, 478. Mors animae et mors corporis, *iii*, 111. Mors duplex in omnes pertransiit, *xxxv*, 361. Mors duplex, prima et secunda, *iii*, 112; *xx*, 186; *xli*, 256; *xxvii*, 158. Mors prima, quae, *iii*, 112. Alia mors prima, quae peccando auferit primus homo, alia secunda, quam iudicando interet secundus homo, *xxxvii*, 553, 567, 583. Quomodo est mortis, usque ad eam quae secunda dicitur, imitatur et Deus primis parentibus, *iii*, 126, 129. Mors tum animam tum corpus non fuisset, si peccatum non precessisset, *xxxvii*, 237. Mors prima communis omnibus, non secunda, *iii*, 146. Prima omnibus necessario subeunda, secunda soli malis parata, *xxi*, 256. Mortem tantum primam patiuntur, qui liberantur a peccato, *iii*, 114. Mors prima pro veritate tolerata, a secunda liberat, *ibid.* 119. Mors carnis pertinet ad ignem illam per quem unusquisque opus probatur, *iv*, 217. Mors secunda, quae, *iii*, 111. Est mors aeterna, *iii*, 304. Animae et corporis mors aeterna quae sit, *xvii*, 261. Mors aeterna, seferenda mors appellatur, *xxxvii*, 316. Mors secunda, damnatio dicitur, *iv*, 66, 85. Mors secunda est pessima, *iii*, 123. Mors secunda, malorum est tantum,

ibid. 112. Quod est prima mors in civitate mortali, hoc est mors secunda in civitate immortalis, *iv*, 183. Mors aeternae quantum imminet omnibus pecculorum, *xxi*, 303. In mortem securandam omnes precipitantur, nisi quodam gratia Dei liberentur, *iii*, 157. Mors secunda et mors vocatur; et nemo ibi moritur, *xxi*, 84. Mors morietur in nobis, victura est in damnatis, *xx*, 202. Mortes ambas tollit una resurrectio beatorum, *xxxvii*, 379. Mors nostrae duplice, quomodo simpla mors Christi dicitur, *xxxv*, 301. Mortem aeternam hominis occidit mors temporalis Christi, *xv*, 422, 428. Mors in Christo mortua, *xvii*, 372; *xx*, 202; *xxi*, 5.

Mortem horret, non opinio, sed natura, *xix*, 469; *xxi*, 16, 37, 39. Mori necesse est, et nemo vult, *vii*, 402. Est dilectio quoddam vinculum corporis, et ligatus est homo, et solvi non vult, *xxi*, 26. Nature prima et maxima vox, ut homo mortem fugiat, *iv*, 19. Mortem quare omnes refugiunt, *iii*, 45, 46. Mors metus, *xxxvii*, 119. An in paradiso futurum fuisset sine peccato, *xxxvii*, 469, 473. Mors metus posterae Adam cognatus, *ibid.* 463. Mors timorem Deus fecit, propter disciplinam, *x*, 321. Mors timor, tormentum, *xxxvii*, 530, 533. Mors plus metuitur, quam laboratur, *ibid.* 530. Mors vitandae causa quantum homo laborat, *ix*, 83. Mors timor maxime pungit, quando nobis bene est, *xvii*, 499. Quid agendum ut non moriamur, *xix*, 273. Mors est, quae si volueris non erit, *xix*, 378; *xli*, 236. Mors animae timenda magis, quam corporis, *xvii*, 261; *xix*, 378; *xx*, 427. Non timenda mors temporalis, sed aeterna, *xx*, 478. Ejus nobis anara mors, cuius vita dulcis est, *iv*, 27. Mortem juvenum quidam dicitur Cero promittit, *xxxv*, 36. Mors quam vano timore terrentur homines, *xix*, 378. Mori timorem, quare non agunt non mori? *ibid.* Mortis diem omnes, aut penae omnium differre conantur, quare, *xii*, 17, 18. Mors accelerata, quidam est utilis, *vi*, 542. Nemo laborat ut mors omnino vitetur, sed tantummodo ut differatur.

ibid. 607, 608. Non curandum quam cito, vel quo modo genere vita ista finiat, *ii*, 23. Mortis genus non quidquam bonis facit, quod obesse non possit post mortem, *iii*, 274. Unde homo moriatur non cures, sed quo iturus sit post mortem, *xiii*, 57. Qui tanta agit, ut paulo serius moriatur, age aliquid ut inaequam moriatur, *xxi*, 60. Qui morte imminente turbatur, inlaetatur Christum ipsum eadem de causa turbatum, *xvi*, 420. Mortem carnis omnes refugunt, de morte animae pauci curant, *ibid.* 28. Mortis corporalis metus facit reos, *xxxvii*, 584. Mors non timenda, *xi*, 200. Mors temporalis non timenda, *xv*, 478. Tota hominis vita contra mortem intractata fieri potest, *xxxviii*, 274. Mortem corporis sapiens non metuit, nec dolores, *i*, 131. Satius est unam mortem perpeti moriendo, quam omnes timere vivendo, *ii*, 23. Mortis metum vincere, non parva virtus, *xxxix*, 383. Major est virtus mortem sperare, quam laborem, *xxxvii*, 580. Mortis timorem, quod fideles vincunt ad agendum fidei pertinet, *xxxix*, 381. Nec moritur, nec genus mortis metuendum esse, Christus sui morte et cruce ostendit, *xxvii*, 99; *xxxviii*, 41, 42. Mortis timor in Petro et Christo, *x*, 401. Mortem cur Christus timuit, Paulus non timuit, *xii*, 42. Mors Christi mortem non esse vestigio adeo metuendum docet, *xxi*, 5. Mortis timorem Christus deserens abstulit, *xix*, 240. Mortem timeamus, licet finiat infirmitatem, *x*, 289. Mors seni non est poena, *x*, 497. Mortem nempe invocare verbis, sed male vita, *viii*, 248. Mors vocatur a miseris, *x*, ubi dicitur, pro vita fugitur, *xviii*, 410. Mors amari non potest, tolerari potest, *xxi*, 37. Quamquam Christus inherere cupimus, mori tamen nolimus, *ix*, 211. Mentis ratione concupiscit homo plus dissolvit, sed id sensu carnis refugit, *xii*, 48. Nullum mortis genus perfero recusandum, propter istas curas existimandum corporum, *v*, 239. Apostoli post mortem Christi fugientes, praeignantur per Moysen a serpente fugientem, *ix*, 466. Mors aequo animo ferenda, *xv*, 422. Patienter ferenda exemplo Christi, *ix*, 202. Deo jubente recusanda non est,

quocumque temporis, *vi*, 607. Donus vita tibi beatus est, non donata, *xvii*, 57. Dominus domus cum vult, dicit, *ii*, 28. Non cautionem tecum fecit et plebs se obstrinxit ad certum tempus, *viii*, 177. Mors non est vitanda peccato, sed pro justitia preferenda, si facultas datur, *ii*, 493. Mortem sapiens debet ferre patienter, sed quae aliunde accidit quam a se ipso, *iv*, 49. Mortem sibi inferre non licet, *xxxix*, 41; *xx*, 383. Ex quaerendo, quae causa, *ii*, 32, 37, 38, 40, 44, 46. Mortem sibi inferre ad animi magnitudinem non pertinet, *ibid.* 40. Mortem voluntariam prohibendum judicavit Plato, *ibid.* 41. Mors sibi non est inferenda, *xvi*, 69, 69. Eligenda lament est potius quam peccatum, *ibid.* 64. Mortis quadruplex genus, *xvi*, 37. Mortis genus triplex, *ibid.* 90. Mortis tria genera a Donatistis frequentata, *xxxix*, 213, 216. Mortes duae maxime viles et usitate eorum qui se intermunt, laqueus et praecipitium, *xxxix*, 68. Mortem sibi inferens, etiam dum ad malum coegerit, in aeternum perit, *xi*, 382. Mortem qui sibi infert, peior est quam paritica, *xxvii*, 41. Morituri quidam cum patientia, perfecti cum patientia vivunt, *xvi*, 364. Amor Dei facit ut mors contemnatur, imo et desideretur, *xxvii*, 349, 350. Mors desideranda, *xii*, 402. Non tamen nimis, *ibid.* Mortem optare in amarissima vita quomodo justo liceat, *xxxix*, 230. Opandum ad Christum subsequente morte velocius preparare, *xxvii*, 70. Mortem cur Paulus desideravit, cur ceteri Apostoli, *xxxix*, 73, 74. Mori nolle fidelibus non consistit ad proficiendum, sed iudicium quod parum profecerint, *xix*, 382. Peregrinationem nostram tanto ardentius finire cupimus, quanto fruiamur Deo vel per speculum vel in angustate, *rv*, 441, 442. Mors vehiculum ad regnum, *xxxix*, 406. Mors carnis dormitio vocatur, *ix*, 281. Quasi somnians est, *ix*, 462. Mors dormitio propter futuram resurrectionem quasi erigitationem, *xi*, 67. Mortem separationem esse boni a malo Manichaei dicebant, *xxxix*, 90.

Mors non est malum secundum Pelagianos, *xxxv*, 39. Mors secundum Jo-

lianum praevicatorum pro beneficio fuit sibi tibi beatus est, non donata, *xxii*, 57. Mors non est bonum, *iiii*, 116, 117, 118, 119. Mors cum mortalibus contingit, non aliquid dirum putandum, *vi*, 538. Mors iusta vindicta peccati pariter tenet clementiae Dei, quam severitatis ostendens, quare, *iv*, 539. Quod homines necessario corpore morturi sint, non parvum de Christi gratia beneficium, *xxxix*, 278. De bono mortis nonnulli congruenter disputant, *xxxv*, 45. Mors non solum iustis fidelibus, verum etiam utilis secundum Cyprianum, *xxxix*, 84, 86. Per temporales mortuum mortis Deus utilitatem timoris sui populis imponit, *xxxix*, 22. Mortibus corporalibus, etiam eorum qui non commiserant peccata vindicavit aliquando Deus, *xxxix*, 424, 425, 426, 427, 428. Mortis reliquiae in bonum electis cedunt, *xxx*, 522. Mors ex misericordia Dei in honos usus convertitur, *xxx*, 45. Mors corporis, poenalis; sed per Dei gratiam non peccatis, *xxxix*, 534, 535, 568. Mors fit iusti meritum, *iii*, 145, 147, 149. Morte que primi peccati poena est, quoniam bene utuntur, *xxxix*, 375. Mortis malo bene utentes Martyres corruunt, *xxxvii*, 538. Qui usque ad mortem pro veritate decerant, vel ab inimicis quos pro justitia offendit occiderit, is gratum Deo sacrificium offert, *vi*, 598. Mors in deterius et in melius, *xv*, 264.

Mors in morientibus omnibus mala est, in mortuis autem quibusdam mala, quibusdam bona, *xxxix*, 538. Mors a bonis bona sit, et mala malis, *iii*, 113, 119, 120. Mors malis est mala, *ibid.* 112. Mors quam verè bona vel mala sit, *xxvii*, 361. Mortem malam non facit, ut probat, nisi quod sequitur mortem, *ii*, 23, 24; *xxvii*, 363. Mortibus quidquid obest, ex vita, non imoerit comes erit vita, ut poena, *xxx*, 262. Meritis non est locus post haec vitam, *xxi*, 471. Mors non est mala putanda, quam bona vita processerit, *ii*, 22. Non est in hominis potestate, quod exitu hanc vitam finiat, sed est in hominis potestate quomodo vivat, ut secu-

rus vitam finiat, *xxi*, 82. Mori in peccatum, summum malum, *xx*, 421. Non potest male mori, qui bene vixerit, *xx*, 283; *xxvii*, 120. Si vive, ut moriens pro iudice patrum, pro ministro vero Angelum tollentem in sinum Abrahae, pro carcere paradysum invocatis, *xxxix*, 605, 606. Morte praecipuum peccator animae emendationem, *xvii*, 336. Moriens statim post veram conversionem Deus non amotat facultatem, sed coronat voluntatem, *ibid.* 327. Mors malorum finis, sed in eis quorum casta, pia, fidelis, innocens vita, *xxxix*, 266. Mors iustum et peccatorem in quo differant, *vii*, 548. Quid sit mors non vident impii, cum vident etiam sapientes morientes, *viii*, 378. Secundum animam intelligenda est mors aut passiva aut optima, *vii*, 544. Mors optima quoniam, *ix*, 281. Mors sanctorum praeciosa, *iii*, 148, 149. Morituri sanctorum pretium mors est unius, *xxi*, 172. Mors pio undecumque bona est, *xix*, 57. Morte anima, si non perdidit Deum suum, in illo oritur quae se non perdit, *xxxix*, 378. Moriendi praeclearum exemplum, *xii*, 277, 282, 283. Sanctis hanc migrandi vitam mortuum patere, ut Dei visionem contemplantur ex Cypriano de exhortatione Marculum descriptis declarat, *xxi*, 73. Sicut meriti peccati tanquam stipendium redditor mori, ita merito iustitiae tanquam stipendium vita aeterna, *xii*, 59. Adam mortis, Christus resurrectionis auctor, *xxxvii*, 567. Neque per mortem vel praevicationem Abrahamae omne genus hominum morti, neque per resurrectionem Christi resurgere, Coelestis dogma, *xxxix*, 67. Morte Christi resurrectionem iustis praestitum esse talem, qualis in fine nobis promittitur, quodam tenore non erit, *rv*, 410. Gratia mirabilior virtute iustus a morto ad aeternam beatitudinem reviviscere, quam in mortis experientiam non venire, *li*, 46, 47. Mors corporis in resurrectione destruetur, *xxxvii*, 584. Mors victoria, *xxxix*, 407. In resurrectione soli iusti liberantur de corpore mortui, *xxxix*, 340. Mori nempe prosumit, *ibid.* 474. Mortem repentina commutatione non sen-

tient, qui in fine residui erunt, xxxviii, 380. Rapus vivorum fidelium ad adventum Christi, non probat mortem non esse penam peccati, xli, 44.

Mors cogitatio cum mortuo sepulchro saepe sepelitur, xxi, 398. De sola ulcera hominis profectione, qua mors vocatur, vire cogitationum, xxxviii, 275. Inter strepitus inquietosque ventus atque discursus, cum morte familiaritas non habetur, *ibid.* Mors sola hic certa, xvii, 526. Incerta caetera omnia, xvii, 475, 176. Mors diem magna misericordia Deus nobis abscondit, *ibid.* 49; xvii, 305. Mors diem cur Deus incertum esse voluerit, xi, 35; xvi, 458, 459. Laetissimus dies, ut observentur omnes dies, xvii, 305. Mors dies incertus, sed vicinus, *ibid.* 504; xix, 309. Mors dies cupisus, est novissimus dies, xix, 463.

Mors spiritalis quae, xv, 493; xxi, 441. Mors animae, xviii, 187; xx, 109. Mori potest et non potest anima, xviii, 203; xx, 237. Animae mors, Dei amissio, xvi, 11; xvii, 237, 239. Separatio animae a Deo, xvii, 387; ix, 398. Mors animae, nequitia est, iv, 333. Mors corpus tuum animae, quibus indicis cognoscitur, xviii, 239, 260. Mors sibi ipsi est, qui male vivit, xxv, 331, 332. Vita in delictis temporalibus, in comparatione vitae aeternae, non vita, sed mors dicenda, xxxix, 4. Mortem plus nos auerit quam vitam, acute probatur, xxvii, 130. Mors animae horrenda magis est metuetur, quam corporum, xxxix, 353, 354. Occidentur peccatores, dum obscurati intelligentia alienantur a vita Dei, xxi, 329. Mortua anima mors facit sub corporis pondere, x, 243. Mortem peccato quo modo animas dicitur, xvii, 13. Ipsa est vera mors in profundum ire peccati, ix, 77. Mors animae intelligitur, cum mortificata peccato, vel damnatione punita est, xi, 317. Mortibus corporum mortui nulli propter aliena peccata, nempe mortis animae, xxi, 335. Mors quaedam est, nisi vite mutatio, xx, 187. Mortes quaedam aetatum, xii, 137. Mors peccatorum Aegypti, xvii, 226.

MORTALIS, mortuum et mortuum qui differunt, xxxviii, 270, 271. Mortalis institutio nostra, qua vel mortales conditi sumus, divinum munus est, lxi, 107.

Mortalis, etsi penalis, habent propriam decretis locum in pulchritudine temporum, xxix, 337.

MORTALITAS facta est quasi secunda natura, xxxviii, 152. Mortalitas et libidinis origo, v, 550, 551. Mortalitas est peccato, xvii, 213, 214, 222; xxi, 440. Peccati poena, xxv, 521; xxxviii, 152. Mortalitas in Christo vera, xxi, 410. Cur in Christo suscepta, xvii, 213, 214. Homini ad humilitatem professe debet mortalitas, xviii, 526. Mortalitas nulla post resurrectionem, xxxviii, 271. Mortalitas saeculi, flumen est, ix, 229, 230. Mortalitas saeculi cum torrente comparatur, xi, 309, 310. Mortalitas nostra, compedes nostrae, xii, 489.

MORTIFICATIO nominis mortuorum, mortalitas vero etiam vivorum corporum nomen est, x, 75. Mortificatio cur vesi Christianos prohibuit Apostolus, xix, 173, 174.

MORTIFICARE et vivificare fideles Christi, quid sit, iii, 376. Mortificanda membra, xxvi, 242. *Fide* Caro. Id agit spiritus in domanda carne, ut eam facit subjugatam, iv, 436. Hoc est opus nostrum in hac vita, actiones carnis spiritu mortificare, quotidie affligere, minuire, frenare, interimere, xix, 334. Delectationem, dum non consentis, mortificas; cum consensit, non delectaris, mortificas; *ibid.* In hoc agone cum confingimus, Deum habemus spectatorem; cum laboramus, Deum poscimus spectatorem, *ibid.* 335. In mortificatione carnis de spiritu suo non prasumendum, *ibid.* Alias quid tibi prodest, qui non eris Epicureus, et eris Stoicus, *ibid.* 336.

Sicut non potest resurrectionem futuram delectari, nisi carnis mortem, *ibid.* Sicut non potest resurrectionem futuram delectari, nisi carnis mortem, *ibid.* Nec corpus sum odio habent, *ibid.* Mortem Evangelicam enovandum est, ut resolutionem carnalem voluntario preveniamus excessum, xxxix, 218, ut vivamus vitam Evangelicam, *ibid.* 223, 224. Mortificatio, jejunia et elemosina nullum adiuvant orationem, *ibid.* 389, 487, 488. Mortuorum ad vivamus, xxx, 430. Mori saeculo quid, xvi, 138. Cur quis animus non moritur huic saeculo, si non resurgit ad vitam, sed ad supplicia, iv, 431. Nisi mortem Christi in cruce inietur mortificatione membrorum,

resurrectionem ejus a mortuis non apprehendimus in gloria, ex Paulino, xxxix, 161. Mortem quamdam in nobis facit dilectio, xi, 40. Mortificationum varia genera, xxxv, 419, 420. Mortuorum animae abditae receptaculis continentur, sicut in antiquis ligna est vel regiae, vel armarum, xxvi, 169; xxxviii, 234. Mortuorum non indicantur secundum facta que facturi essent, si viverent, xxxvi, 123, 125, 126. Mortuorum piorum animae ab Ecclesia non separantur, iv, 39. Vos qui de hac vita migravit, non amittimus, sed praesentimus ad vitam, etc., xxxix, 166. Mortuus sive bonus, sive malus dormit, xvi, 35. Mortuus appellatur dominicus veracissima Scriptura consuetudo, xviii, 502; xix, 469. Ut exvilitatem intelligantur et resurrexerunt, x, 234. Mortui ei qui potest exaltare, sunt dormientes, xviii, 529, 531, 532. Ut mortuus ex vivo, ita vivus ex mortuis semper fieri, dogma Platonum, ii, 430. Mors quare non gravis defunctis sanctis, iii, 140. Justis in requie viventibus valens esset cum suis corporibus bene medicus vivere, *ibid.* 138. Mortuus unde legere licet, et hanc lecturam quid debeat legenti, xxx, 469, 471, 472, 473, 474. Lugentes consolentur fraternae obsequia, xix, 471. Non est succedendum de charis mortuis dolori mortuorum, sed diuturnus dolor non debet esse fidelium, xli, 406. Solatur Augustinus afflictam de morte fratris sororem, *ibid.* 405.

Mortuorum memoria, xxxii, 107. Mortuorum piorum memoria in communicatione corporis Christi, iv, 93. Offerri pro mortuis non oportere dicunt Aetiani, xxvii, 238. Mortuus suos per eum, balsamum, aquam, invocationem, etc., quasi redimere feruntur Heraclonites, *ibid.* 222. Mortuo sepultura locus per se non prodest, et quatenus proficit, xxvi, 605, 626. Dum deest sepultura Christianis, nihil admittit, *ibid.* 602, 605, 610, 612. Mortuus ex funeris pompa, et ex sepulchri ornamentis nihil parari, xvii, 389, 391. Mortuorum obsequia solennia, altaris, orationum et elemosinarum pro ipsa aeternitate, xxvi, 625. Pro defunctis universa Ecclesia supplicare consuevit, *ibid.* 600. Etiam sub generali commemoratione pro omnibus in Chris-

tiana et Catholica societate defunctis, *ibid.* 624. In praedix sacerdotis, que Deo ad altare ejus funduntur, *ibid.* 245. Mortuus in prole oblatio que pro ipso quomodo professe possint habet praes, xxvi, 600. Mortuus pro genere vitae quam duxerunt, prorsus vel non prorsus, quatenus pro illis pie funt, *ibid.* xxxviii, 233, 234. Sepultura mortuorum soluta sum, quam subsidia mortuorum, xxvi, 603, 605. Funeris et sepulturae cura quare laudabilis, *ibid.* 604. Mortui filii cadaver excoptati mater in basilica B. Felices convorsus possit, et obliuiscit, *ibid.* 600. Non esse imas natus ante mortuum fidelium pro suis corporibus ista curantium, censet Paulinus, *ibid.* Egyptiorum mors circa mortuos, xviii, 336.

Vide DEFUNCTI. Utrum et quatenus, vel quomodo ea que circa nos aguntur, noverint spiritus mortuorum, quaestio difficilis, xi, 268. Mortui non intersunt rebus viventium, xxxviii, 94, 95. Mortui quid hic agunt, vel ab eis qui hinc ad eos pergunt, vel ab Angelis, vel revelante Deo possunt dicere, xxvi, 620. Possunt etiam ipsi ad vivos mitti, *ibid.* 621. Mortuorum visitationes praenuntiantium quod eventus confirmavit, xv, 282, 283. Migrans animae de corpore non calidum elementum secum auferat, querit Evodius, *ibid.* 280. Mortui plures visi sunt ita in domibus ingrediti, ut soliti sunt, *ibid.* 281. Testantur plures, in locis in quibus humata sunt corpora, et maxime in basilicis, pro noctem fieri iustitiam et orationes, *ibid.* Visionis humilitatis et orationes, *ibid.* Visionis humilitatis et orationes sanctus presbyter, *ibid.* 282. Mortuus aliquam curam esse de nobis ex Evangelio intelligitur, xi, 268. Defuncta uxor mariti sollicita induitur, xli, 391.

Mortuorum duo genera, xviii, 299. Mortui solent mystice appellari omnes iniqui, xxxxi, 8. Mortui sunt omnes invidiosus, omnes iniqui, ix, 397, 398. Felix mortuus luxuriosus vivens, quam moriendo luxuriam finiens, xvii, 145. Suscitatio mortuorum et peccatorum iustificatio, maxime haec Dei, ix, 383. Tres mortui quos Dominus resuscitavit, peccatorum genera ostendunt, xvi, 30;

Moyses Christum prophetavit, *iii*, 444. Moysi signa data, cum ad liberandos Israelitas mitteretur, allegorice exponuntur, *xvii*, 213. A Moysse magi Egypti sunt superati, *xxxix*, 518. Moyses quo tempore populum de Egypto relaxavit, *iii*, 444. Moysi canticum, *xxx*, 450. Moysi legis tabulae datae a Deo, *xvii*, 244, 245. Moyses, licet cum eo Deus loqueretur, consilium tamen regendi populi a socio accepit, *iv*, 415. In hoc Moysi humilitas commendatur, *vi*, 249, 250. Moyses ab alienigenis admodum voluit Deum, ubi ipsum posset tentare superbia, *ibid.* Moyses medius inter Deum et Aaron, *vi*, 212. In Moysse principatus fuit, in Aaron ministerium, *ibid.* 213. Moyses et Aaron non solum officia; sed et mortes fuerunt signa futurorum, *vi*, 474. Moyses reprehendi non debet, quod bella gesserit, *xxx*, 83. Moysi manus contra Amalech nunc extente, nunc demisse, *xxi*, 327. An diffusus est Moyses Deum posse carnes dare in deserto, *vi*, 441, 443. Moysi varia gesta, quid significaverint, *xxix*, 401. Moyses virga percussus petram, figura populi Iudeorum qui lege possit, *xxviii*, 484. Moysi dubitatio fuit figurativa, *xxi*, 322. Quali pena vindicta est, *x*, 496; *xi*, 226. Moyses in Iudaeos idololatrias nulla crudelitate, sed magna dilectione sevit, *xxxix*, 85. Moyses perfectum odium, *xii*, 332. Moyses odierat iniquitatem quam puniebat, ut diligeret humanitatem pro qua orabat, *ibid.* 333. Moyses in veris silentio, corde clamabat, *vi*, 240. Moyses quam securus dixerit, *Dile me de libro vite*, *xviii*, 464. Moysen ab aeterna societate sanctorum alienatum fuisse ob peccatum suum, non est credere, *xxviii*, 438. Moyses qui aetate mortuus, *iii*, 444. Moysi mors in monte, quid significat, *xxi*, 328; *xxviii*, 434. Moyses sacerdos fuit, *vi*, 367; *x*, 493. An summus sacerdos fuit, *vi*, 367. Quandam Scripturas evidenter dicit Moysen primum sacrificasse, *ibid.* 272. Quare Moyses tube descendente non poterat intrare in tabernaculum, intravit vero in nubem ubi erat Deus, *ibid.* 317. Moyses fidelissimus dispensator pro-

xviii, 530; *xix*, 110. Mortui saeculi, *xi*, 413. Mortui mortuos sepelientes, *xviii*, 548, 549. Mortua operat quoniam, *xxvi*, 60. Mortuum erant peccatum, *ii*, 101, non apparebat, *xvii*, 14, 15.

Morus numerosi, rationabiles et irrationabiles, connumerati et dinumerati, complicati et sequati, *i*, 344 et *seq.* Motus in sex partes fit, *xxviii*, 14. Motus per loca, importat motum per tempora, sed non e contra, *v*, 489. Quae celerius moventur, ferventius moventur, *ibid.* 196. Tardius moventur interiora moles rotundae, exteriora celerius, *ibid.* In corpore morbus nihil omnino a duobus ideis fieri potest, *xxviii*, 284. Motum omnem animi aliquid facere in corpore, *ibid.* 278. Motus animae pravi continentia exhibendi, negotio consensu, et rejecta vel cogitationis delectatione, *xxvi*, 241. Motus inobedientes membrum, malum peccati originalis, *xxviii*, 218. *Vide* COSMOPOLITIA, MEMBRA.

MOYSES quo tempore natus, *iii*, 489. Moyses antiquior omnibus poetis ac philosophis Graecis, *ibid.* 492, 493, 496. Moysi factum in Egypto exile, an iustificandum, *vi*, 909. Moyses per Angelum divinis vocibus in monte Sina evocatus, *xxxix*, 78. Moysi filium infantem voluit Angelus occidere, eo quod non esset circumcissus, *xxviii*, 312. Moysi Deus ipse apparebat, *sic* latens, *xvii*, 373. Quomodo apparuit, *ibid.* 210, 217. Os ad os Moyses loquebatur Deo, *xvii*, 95. Deus et loquebatur per assumptam creaturam, non per substantiam suam, *xii*, 309. Christum fuisse qui Moysi loquebatur, quorundam opinio, *xvii*, 217. Alorum sententia est Angelum Moysi apparuisse, *ibid.* 218. Cum Moysse loquebatur Angelus portatypum Domini, *xiv*, 425. Moyses claritatem Domini vidit, *xi*, 183, 184. Quomodo Deum vidit, *xvii*, 95. Videre Deum cupiebat in ea substantia, qua Deus est, *v*, 609. Moyses Deum non vidit per suam substantiam, *xxx*, 473, 477. et secuti est, *xvii*, 85. Promissio facta Moysi de visione Dei, prophetia de Christo, *vi*, 302. Moyses Dei posteriora, Christum prophetando vidit, *xvii*, 95. Moysi facies splendida, *xviii*, 334.

pheticis sacramenti, *xxviii*, 443. Minister Legis, *xix*, 59. Minister Testamenti Veteris, et Prophetia Novi, *x*, 284. Moyses ad Novum Testamentum per intelligentiam pertinebat, *xii*, 332. Moyses quinque libri, *xvii*, 434, 436; *xix*, 57. Per quinque portus piscinae probatice significati, *ix*, 390; *xi*, 82. Per quinque lapides quos tulit David contra Goliath, *xii*, 425. Per quinque draconum hordeos, *xv*, 275. Moyses Iudaeorum personam gessit, *xii*, 311. Moyses figura Christi, *xv*, 301. Personam gerebat Christi, *xix*, 173; *xxi*, 454. A Moysse illud chrisma coepit, unde Christi nomen imotul, *xxviii*, 448. Omne quod scripsit Moyses, de Christo est, *ibid.* 424, 426, 430, 442, 445. Et hoc de fide credendum est, *ibid.* 447. Singularia ipsius testimonia de Christo, *ibid.* 439, 440. Moysi qui eredit, ipsum et Christo credere non implicat, *ibid.* 448. Moyses et Christi non diversa fuit doctrina, sed diversum tempus, *ibid.* Moyses aliquando figura eorum qui pariter sunt intima veritatis Dei: aliorum eorum qui gratiam Dei non intelligunt, *vi*, 317. Moysi laus, *xxxix*, 72, 73. Fausti convicia contra Moysen depelluntur, *xxviii*, 424.

MOYSI cathedra figurat cathedram Christi, *xxviii*, 77. Moysi facies splendida figuram habebat veritatis, *xviii*, 334. Moyses poena dubitationis suae, eorum figuram gessit, qui sub lege esse vellent, et sub gratia esse nollent, *xi*, 406, 497. Moyses Apostolus mortuus Christo asperentes, asperentes ipse Christus sepelente figuravit, *ix*, 466. et igneus a serpente figuravit, *ix*, 466. et omnes in Moysse intelligendos, *xi*, 83.

MULTA pecuniaria Paganos Calamenses plectentes censuait Augustinus, *xxxix*, 287.

MULIER proprietate Hebraice linguae, omnis femina nuncupatur, sive viri iuncta, sive iam mixta, *vi*, 14, 15, 476; *xii*, 476; *xvii*, 203; *xx*, 11, 12, 543; *xx*, 11. Locus Apostoli quo dicitur Christus de muliere natus, *xviii*, 144. Mulieris formatio non per alium quam Deum, *v*, 463, 466. Mulier cum ea homine formata, *iii*, 101, 108. Mulier in adiutorium propter sobolem facta,

v, 448, 450, 453. Etiam si ex peccato non fuisset necessitas moriendi, *ibid.* 455. Mulier facta ut vir et dominaretur, *ibid.* 557, 558. Per conversionem mulieris ad virum significatur servitus conditionis potius quam dilectionis, *ibid.* An mulieris mens imaginem Dei non pertulit, *ibid.* 562. Mulier ante virum tentata, quae inferior, *iii*, 185. Mulier si sola peccasset, sola morte punita fuisset, *xxxix*, 458. Mulier ante peccatum concipere potuisset, salva intentione utriusque, *ibid.* 211. Pena gratiae utriusque virginialis, *iii*, 911. Pena mulieris facta figurat et propheticam intelligenda, *v*, 557. Mulieris formatio, mystice diei est adificatio, *ibid.* 462, 465. Formatio mulieris, eo modo quo narratur, facta est, ut quidam praenuntiantur, *ibid.* 462. Mulieris formatio Ecclesiae formationem mystice significat, *ibid.* 471. Mulieris pulchritudo ante peccatum, pro vita mariti, iusto jubente, alterius libidini se permittit, scrupulosus disputari potest, *xxxix*, 40. Mulierem suspicose adulteri puniendam liberat Hippocrates, *vi*, 161. Ad mulierem in peccato non accedenti rem in menstruo errore non accedenti praecipuum, non figurato accipiendum, *xxxvii*, 408. Ad eam tunc accedere peccatum est, *vi*, 405. Mulieres candore ac robore simulato, et pigmentis illito viris fallentes, *xxvi*, 357. Mulierum aspectus devotivus, *viii*, 439. Mulier etiam longe, libido prope, *ibid.* Mulieris adhuc custodia, *xxxix*, 445. Mulier ad eorum desumendum in superbo vestitu venientes reprehenduntur, *ibid.* 445. sed modeste ac parcendo illorum pudori, *xvii*, 445. Mulieres duae coram Salomone hilgantes Sancti omnes in Moysse intelligendos, *xi*, 83. et octo amnis in infirmate, *xviii*, 608; *xxii*, 75. Mulier tangens fibram Christi, cum eum trita premit, *xviii*, 289. Mulier adultera, *xvii*, 201; *xxi*, 66. Mulieris in adulterio deprehensio absolutio, *viii*, 444. Interpretationes absolutio, *xxxix*, adhaere peccatum condonantis, *xxxix*, adhaere peccatum ad pedes Doctri, *xxxix*, 98. Mulier peccatrix ad pedes Domini recumbens, *xviii*, 536. Mulier unguens Christum, typus Ecclesiae, *vii*, 290. Mulier quae perdidit drachmam, et homine formata, *iii*, 101, 108. Mulier in adiutorium propter sobolem facta, *xxx*, 249. Mulieres fideles, ut sibi ne-

cessarii ministrarent, Apostoli circumdabant, xxvii, 525, sicut et Christus, *ibid.* 526. Mulieribus Angelum videlicet et cunctis fili gaudium, excepit Judaeis, xxvii, 143, 150. Eoigna Salomonis de muliere sedate super sellam in foribus, xxv, 53. Mulier Aethiennis veniens associata, xxvii, 554. Mulier concupiscentia, meum vir significat, xxvi, 569. Mulieribus tantum tribuitur Pepsium, ut sacerdos apud eos honoratur, xxvii, 523. Mulieri forte post partum tres dii custodes adhibebantur, ii, 193.

MULIERUM habitu qui se ostentant, jure infames instabilesque habentur, xxv, 471.

MULIEROSUS, xxvi, 274.

MULTITUDOQUE tum est multitudo sermonum ac prolatus quomodo necessaria non dicitur, xii, 431, et ab eloquentia qui differat, xxxii, 303.

MULTIPLICATIO varia genera, xii, 292. Benedictio in multiplicatione solet maxime et proprie intelligi, ix, 237. Multiplicari in anima, quid, xii, 293. Multiplicatio filiorum de benedictione Domini venit, xii, 292. Multiplicatio quadam culpabilis, qua homines temporalium cupiditate multiplicatur, vii, 139, 293. Multiplicatio quadam non ulteratis, sed egestatis, xii, 293.

MULTITUDO quando et quomodo oburganda, xxii, 244. Quomodo multitudinis peccata puniatur, *ibid.* 207, 208. Alter non quiescit, aliter multum curanda, xxxiii, 131. Quidquid sceleris et iniquitatis inebriat multitudinem, amittit examinis veritatem, xxxi, 204.

MULTUS. Multi qui ad Adam aut ad Christum dicuntur pertinere, ipsi sunt omnes, xxv, 455. Quos multos appellet Apostolus, cum ait: *Peccatores, constituti sunt multi, ibid.*

MUNATIS FELIX, flamen perpetuus, curator colonia Cirtensis, xxxi, 608, 518. Gesta confecta apud Munatium Felicum, xxxix, 76.

MUNDA sunt omnia que creavit Deus; nec immunda dicuntur quaedam animalia, nisi propter immundationem, xii, 385, 386. Quomodo omnia munda mundis,

immundis autem nihil mundum, xii, 94, 95.

MUNDARE et sanare, in spiritalibus tantumdem valet, xxxi, 180. Mundat cor fides Dei, mundum non videt Mundus, xviii, 161. Mundatio in hac vita potest haberi, sed non erit perfecta una post resurrectionem, xxxv, 166.

MUNDITIA exterior sine interiori nulla est, xii, 93. Munditiam interiore necessario sequitur exterior, *ibid.* Munditios cordis sola est causa cur Deum visurum, xii, 131.

MUNDUS. Mundos innumerabiles quaedam haeresis admittit, xxvii, 246. Admisit Anaximander, ii, 363. Somnium Epicuri, eosque fortuitis atomorum motibus gigni et resolvi, xii, 10. Variis et contrariis philosophorum sententia circa mundum unitatem, initium, finem et gubernationem, *ibid.* 499. Mundos duos admittit Plato, unum intelligibilem alterum sensibilem, i, 102; xii, 433. Quid utriusque nomine intellegat, xii, 439. Sensit Plato aliquae philosophi, animal esse istum mundum, xii, 464. Mundum dicitur a philosophis animal magnum sine corporis sensibus, cuius anima Jupiter aut Hecate, xx, 241. Mundum esse animal maximum docent Platonici, xii, 132, 134. Animal beatissimum et sempiternum, ii, 505. Mundi corporis compositio, *ibid.* 339. Mundum esse corpus Dei quidam putantur, *ibid.* 184.

MUNDI corpus non et Deus sine anima, secundum Paganos, *ibid.* 221. Mundi anima et partes ejus, dii veri existimantur, *ibid.* 237. Et ita putavit Varro, ii, 314, 315, 320. Refellitur, *ibid.* 321. Mundi singulas partes, habere animas diversas, sed tamen divinas, sentit Varro, *ibid.* 315. Mundi anima omnibus corporis elementis inclusit, xii, 134. Mundus an habeat animam, magna et abdita questio, xii, 376. Mundum universum quidam Paganorum, tantum deorum maximum putant, xxvii, 507. Mundum Deum esse arlustratus est Varro, ii, 315, et Plato, ii, 134.

Mundus fingitur aeternus esse, xx, 241. Mundus conditus, non ab aeterno, xii, 8. Mundum et factum esse, et tamen ab aeterno esse sentiunt Platonici, ii, 509; xii, 8, 10, 79. A nonnullis

creditor Plato sensisse contra quam loquitur, xii, 79. Platoniorum rationes refelluntur, *ibid.* 10, 11. Mundum non a Deo factum asserunt Carpoerates, Corynthus, Simon magus, Menander, Satorninus, xxvii, 218, 220. Nicolaita, *ibid.* 219. De principe hujus mundi error Priscilliani, xxx, 334, 435, 437, 442. Mundum a maligno principe factum voluit Priscillianista, xxvii, 244. Mundus quomodo et unde fabricatus secundum Manichaeos, xxvii, 76, 316. Praelium committunt ante constitutionem mundi, *ibid.* 195. Mundi fabricam Deo bono artifice tribuit Manichaeus, animalia vero et cuncta que nascuntur et terra, et ipsum hominem genti tenebrarum, xxxvii, 130. Elementorum materiam de qua factus est mundus, non a Deo factam, sed Deo coaeternam voluit Seleuciani, xxvii, 240.

Mundus a Deo conditus, xii, 7. Quare non tam olim mundus, quam olim est Deus, xxix, 334, 340. Mundus ex quo initio factus est aut fieri potuit, *ibid.* 334. Mundum novissime ideo esse factum, ut anime que ante peccaverant, sine corporis sensibus, cuius anima Jupiter aut Hecate, xx, 241. Mundum esse animal maximum docent Platonici, xii, 132, 134. Animal beatissimum et sempiternum, ii, 505. Mundi corporis compositio, *ibid.* 339. Mundum esse corpus Dei quidam putantur, *ibid.* 184. Mundi corpus non et Deus sine anima, secundum Paganos, *ibid.* 221. Mundi anima et partes ejus, dii veri existimantur, *ibid.* 237. Et ita putavit Varro, ii, 314, 315, 320. Refellitur, *ibid.* 321. Mundi singulas partes, habere animas diversas, sed tamen divinas, sentit Varro, *ibid.* 315. Mundi anima omnibus corporis elementis inclusit, xii, 134. Mundus an habeat animam, magna et abdita questio, xii, 376. Mundum universum quidam Paganorum, tantum deorum maximum putant, xxvii, 507. Mundum Deum esse arlustratus est Varro, ii, 315, et Plato, ii, 134.

Mundus fingitur aeternus esse, xx, 241. Mundus conditus, non ab aeterno, xii, 8. Mundum et factum esse, et tamen ab aeterno esse sentiunt Platonici, ii, 509; xii, 8, 10, 79. A nonnullis

ministrari a diis quos Deus fecerat, credunt Gentiles, iv, 170. Cur mundus tantum sit, cum major vel illeior esse possit; cur hoc plius quam illo loco, ignorat Augustinus, xxxvii, 539. Mundos tres esse super invicem inter disputandum dicimus, *ibid.* 268.

Mundi magnitudo Dei magnitudinem commendat, xii, 476, 477, 484. Mundo nihil excellentius esse censet Varro, ii, 285. Mundus et factum se esse, et non nisi a Deo se fieri potuisse, ipse tacitus clamat, xii, 8. Mundus mirabilium magis, et excellentius omnibus miraculis que continet, ii, 474; iv, 170, 180. Mundi pulchritudo ex immortalium et mortalium animalium generibus constat, xii, 107. Mundi pulchritudo per hanc tria elementum, executionem iustorum, perfectionem beatorum, iv, 352. Seculi pulchritudo velat magnum carmen eusdam modulaturis, deens in aeternam contemplationem speciei Dei, xxxix, 322. Mundus speciosus et felix, xxvii, 276. Que nobis in mundo displicent, an ideo sint vituperanda, qua nobis non conveniant, xii, 36. In mundo quare quaedam nobis displiceant, *ibid.* Omnia etiam que in se facta sunt, ad mundi pulchritudinem conferunt, iv, 380.

Mundi pulchritudo, pulchritudinem considerans, ut ametur qui fecit, xii, 476, 477, 484; xviii, 276. Quare ab hoc mundo admonetur averti, et ad Deum converti, xxxvii, 6. Creaturae mundi facte sunt spectacula, unde Creatoris bonitas et gratia beneficium, perspicitur, xii, 415. Mundi consideratio ad immortalia conduci, iv, 360.

Mundum hunc non sempiternum quidam existimant, sed innumerabiles oriri et occidere, aut mundos innumerabiles admittunt, xii, 78, 79. Universae in eundem ordinem eandemque speciebus reditura post revolutionem saeculorum quidam tenere, *ibid.* 81. Plato hoc tenet, *ibid.* 82, et Origenes, *ibid.* Mundum post resurrectionem in eodem statu, in quo nunc est permansurum, nec ullatenus mutandum, quidam haeretic dicebant, xxxvii, 242. Rejectione eorum opinio, qui voluit mundi universa in

eundem ordinem, eademque speciem reditura post revolutionem seculorum, 111, 82. Mundum non interitum, cum caput, xix, 290. Porphyrius stultitia arguebat Christianos, quod dicerent mundum esse peritum, *ibid.* 133. Mundi finis, xxvii, 103, 104. Qua ratione in Scriptura mundus dicitur periturus, iv, 134. Quomodo peritura est mundus, *ibid.* 112. Mundus non omnimodo interiturus, sed rerum mutatione transibit, *ibid.* 103. Mundi immutatio secundum qualitates tantum, *ibid.* 108.

Mundi divisio in quatuor partes, 11, 316. In aetates septem, 17, 315. Sex aetates mundi recensentur, x, 353; xix, 64; xx, 342. Singulae millennis annis constant, xix, 302. Mundi aetas ab homine coeclitio, xii, 264. Joannes apostolus longe ante-reperitur defunctus, quam 5500 anni a generis humani exordio compleverunt, xli, 112.

Mundum semper in malam significationem possum volebant Donatistae, xxxvii, 102. Mundi nomen allegando in bono Scriptura usurpat, *ibid.* 62. Mundus et in bonam et in malam partem ponitur, *ibid.* 103. Mundus de hominibus dictus est in malo et in bono, xvi, 74; xxxvii, 222. Mundus in Scripturis dicitur duobus modis, *ibid.* 165. Mundus duplex, xii, 398; 399. Bonus gradus est, non utitur, xxvii, 16. Mando ad hoc utitur boni, ut Deo fruantur; mali vero contra, 111, 228. Ad mundum pertinet voluntas iniquorum, xxvii, 16. De mundo esse quid, xvi, 74; xxxvii, 222. Mundus de Spiritu sancto natus est, xvi, 334. Quod quis non sit ex mundo, gratias est, non utitur, xxvii, 16. Mando mori, ut Deo vitatur, sacrificium est, 11, 461. Aliud ingenium mittere in mundum, aliud mundum mittere in ingenium, ix, 94, 93. Mundus pressus plenus, x, 364. Torcular abundantis pressuris, xvii, 336. Mundi senescens et deficiens pressura, xvii, 385. Mundus jam sit contritus, ut etiam speciem seductionis amiserit, xxxix, 448. Mundi ruina nos admonet ut alio migremus, xvii, 503, 504; xvii, 385. Quantum laudandi qui dignati non sunt cum mundo florente ferone, tantum increpandi quos cum perirent perire delectat, xxxix, 448. Mundi flores quomodo colligere, qui ab spinis non revocas namque? xvii, 503, 504.

Mundus persequens mundum, xvii, 322. Mundus magnum mare, ubi minores pisces a majoribus devorantur, viii,

dicitur qui diligendo mundum inhabitant, *ibid.* Mundum, id est, filios infidelitatis, regit diabolus ut princeps et caput, xix, 290, 291, 292. Mundus quem fecit Deus, alius quem regit diabolus, xix, 399. Mundus fideles, omnes credentes, xvii, 344, 345. Mundus damnatus Chorum merito non cognovit; mundus autem reconciliatus cum non merito, sed gratia cognovit, xvii, 338. Mundus per Christum nobis victus, xviii, 527. Non pugnando, sed patiendo a Christo victus, xvii, 381, 383. Mundus bonus ex malo factus, xviii, 521. Mundi conversio grande miraculum, iv, 236. Quod in Christum credit, mundus, virtutis fuit divina, non persuasionis humana, *ibid.* 240, 241. Christus mundum de mundo liberavit, xvii, 352. Generatione de mundosimus, regeneratione de mundo liberum, *ibid.* 325, 333.

Mundus dominatur per illicitas delectationes, per pompas, et per curiositates, xxvi, 185. Mundus iste servus est, xxi, 40, 11. Christianus uti debet mundo, non servire mundo, x, 442. Mando ad hoc utitur boni, ut Deo fruantur; mali vero contra, 111, 228. Ad mundum pertinet voluntas iniquorum, xxvii, 16. De mundo esse quid, xvi, 74; xxxvii, 222. Mundus de Spiritu sancto natus est, xvi, 334. Quod quis non sit ex mundo, gratias est, non utitur, xxvii, 16. Mando mori, ut Deo vitatur, sacrificium est, 11, 461. Aliud ingenium mittere in mundum, aliud mundum mittere in ingenium, ix, 94, 93. Mundus pressus plenus, x, 364. Torcular abundantis pressuris, xvii, 336. Mundi senescens et deficiens pressura, xvii, 385. Mundus jam sit contritus, ut etiam speciem seductionis amiserit, xxxix, 448. Mundi ruina nos admonet ut alio migremus, xvii, 503, 504; xvii, 385. Quantum laudandi qui dignati non sunt cum mundo florente ferone, tantum increpandi quos cum perirent perire delectat, xxxix, 448. Mundi flores quomodo colligere, qui ab spinis non revocas namque? xvii, 503, 504.

Mundus persequens mundum, xvii, 322. Mundus magnum mare, ubi minores pisces a majoribus devorantur, viii,

166. Vult te mundus absorbere, tu absorbe mundum, *ibid.* 34. Malitia sua servire potest mundus, sed non ultra modum positum a Creatore, x, 260. Serviat mundus, non nos frangi; quia ad Christum peritinemus; blanditur mundus, non nos seducit, quia ad Christum peritinemus, xix, 123. Mundi contraditio, xxi, 287. Mundus blanditur et decipit, aut terret ut frangat, xx, 441. Quantum accedit finis mundi, crescit error, xv, 282. Mundi amores, terrores, xviii, 527. Non pugnando, sed patiendo a Christo victus, xvii, 381, 383. Mundus bonus ex malo factus, xviii, 521. Mundi conversio grande miraculum, iv, 236. Quod in Christum credit, mundus, virtutis fuit divina, non persuasionis humana, *ibid.* 240, 241. Christus mundum de mundo liberavit, xvii, 352. Generatione de mundosimus, regeneratione de mundo liberum, *ibid.* 325, 333.

Mundus dominatur per illicitas delectationes, per pompas, et per curiositates, xxvi, 185. Mundus iste servus est, xxi, 40, 11. Christianus uti debet mundo, non servire mundo, x, 442. Mando ad hoc utitur boni, ut Deo fruantur; mali vero contra, 111, 228. Ad mundum pertinet voluntas iniquorum, xxvii, 16. De mundo esse quid, xvi, 74; xxxvii, 222. Mundus de Spiritu sancto natus est, xvi, 334. Quod quis non sit ex mundo, gratias est, non utitur, xxvii, 16. Mando mori, ut Deo vitatur, sacrificium est, 11, 461. Aliud ingenium mittere in mundum, aliud mundum mittere in ingenium, ix, 94, 93. Mundus pressus plenus, x, 364. Torcular abundantis pressuris, xvii, 336. Mundi senescens et deficiens pressura, xvii, 385. Mundus jam sit contritus, ut etiam speciem seductionis amiserit, xxxix, 448. Mundi ruina nos admonet ut alio migremus, xvii, 503, 504; xvii, 385. Quantum laudandi qui dignati non sunt cum mundo florente ferone, tantum increpandi quos cum perirent perire delectat, xxxix, 448. Mundi flores quomodo colligere, qui ab spinis non revocas namque? xvii, 503, 504.

166. Vult te mundus absorbere, tu absorbe mundum, *ibid.* 34. Malitia sua servire potest mundus, sed non ultra modum positum a Creatore, x, 260. Serviat mundus, non nos frangi; quia ad Christum peritinemus; blanditur mundus, non nos seducit, quia ad Christum peritinemus, xix, 123. Mundi contraditio, xxi, 287. Mundus blanditur et decipit, aut terret ut frangat, xx, 441. Quantum accedit finis mundi, crescit error, xv, 282. Mundi amores, terrores, xviii, 527. Non pugnando, sed patiendo a Christo victus, xvii, 381, 383. Mundus bonus ex malo factus, xviii, 521. Mundi conversio grande miraculum, iv, 236. Quod in Christum credit, mundus, virtutis fuit divina, non persuasionis humana, *ibid.* 240, 241. Christus mundum de mundo liberavit, xvii, 352. Generatione de mundosimus, regeneratione de mundo liberum, *ibid.* 325, 333.

Mundi amores, terrores, xviii, 527. Non pugnando, sed patiendo a Christo victus, xvii, 381, 383. Mundus bonus ex malo factus, xviii, 521. Mundi conversio grande miraculum, iv, 236. Quod in Christum credit, mundus, virtutis fuit divina, non persuasionis humana, *ibid.* 240, 241. Christus mundum de mundo liberavit, xvii, 352. Generatione de mundosimus, regeneratione de mundo liberum, *ibid.* 325, 333.

Mundi amores, terrores, xviii, 527. Non pugnando, sed patiendo a Christo victus, xvii, 381, 383. Mundus bonus ex malo factus, xviii, 521. Mundi conversio grande miraculum, iv, 236. Quod in Christum credit, mundus, virtutis fuit divina, non persuasionis humana, *ibid.* 240, 241. Christus mundum de mundo liberavit, xvii, 352. Generatione de mundosimus, regeneratione de mundo liberum, *ibid.* 325, 333.

Mundi amores, terrores, xviii, 527. Non pugnando, sed patiendo a Christo victus, xvii, 381, 383. Mundus bonus ex malo factus, xviii, 521. Mundi conversio grande miraculum, iv, 236. Quod in Christum credit, mundus, virtutis fuit divina, non persuasionis humana, *ibid.* 240, 241. Christus mundum de mundo liberavit, xvii, 352. Generatione de mundosimus, regeneratione de mundo liberum, *ibid.* 325, 333.

421; xvi, 447. Mole comparatur, xvi, 212. et molendinum, viii, 59. Mundus scorpius, xviii, 578. Mundus pro Ecclesia positus, xxxiii, 102.

MUNERA Dei duplicis generis, viii, 42. Te quartum Deus magis quam munus tamen, xvii, 523; xviii, 392. Sed minus sum, inquit, et forte me non accipit; dando te illi, bonus es, xix, 89. Munera non offerunt Deo nisi humiles, ix, 527. Munera que jam vult Deus, eleemosyne, viii, 311. Munera cum suis accipere vetat Deus, cur ipse accipit, xxx, 428. Munera accipere, cum vilo vertitur, quid sit, vii, 330. Munus accipit, qui propter laudem iudicat mole, *ibid.*

Munus pro spectaculo, xviii, 163, 104. Muneris dies, xvii, 328; xviii, 104, 104. Munerum seu spectaculorum editores, xlii, 12.

MURICIFALIA gesta, xxxix, 298, 330. Apud gesta seu acta municipalia interrogati, *ibid.* 333, 334, 356, 358.

MURICIA dea hominem nimis inactionum facit, ii, 187.

MURCIDUS, id est, desidiosus et inactionosus, ii, 187.

MURCIS Optati amicus, xli, 19.

MURMUR grande peccatum, xv, 305.

MURMURATORIS describuntur, xii, 224. Murmurantes contra Dei flagellum, redarguuntur exemplo Danielis peccata sua confitentis, xvii, 199. Murmurantes adversus tempus, occurrentur, xviii, 579; xxi, 105. In tribulatione adversus Deum non murmurandum, xxxix, 186, 348. Murmurantes contra Deum de maiorum prosperitate, xvii, 319. *Vide FELICITAS.* Murmurant homines adversus Deum, quod malis in hac vita bene sit, et laborant boni, viii, 363. Pii non murmurant, si vident impios a Deo tolerari, x, 876. aut abundare rebus terrenis, ix, 440, 442, 448, 460, 496. Non id agunt murmura tua ut non servias, sed ut malus servus servias, x, 309. Non esses modo qui murmurares, si adversus te audiretur, qui prior de murmuranti, *ibid.* 376. Peccata murmurantis et murmurantis, xxi, 12. Murmurando adversus Deum blasphemus es, x, 376.

MUSARUM fabula unde orta, iv, 478. Musas non esse filias Jovis et Memoria ostendit Varro, *ibid.* Musis nomen imposuit Hesiodus poeta, *ibid.* Novem Musas non Jupiter genuit, sed tres fabri terminus creaverunt, *ibid.*

MUSICUS poeta theologus, iii, 450, 492.

MUSCARUM generatio, iii, 281. Muscas non esse a Deo quidam dixit; exstare a Manichao hominem etiam non esse a Deo compulsus est dicere, xiv, 386.

MUSCÆ mortue perdit suavitatem anguilli, xxvi, 48. Muscæ hucipetæ, xviii, 497.

MUSCARTUM. In Numidia, six muscartum inventitur, xviii, 40.

MUSCIPULA diaboli terrorem continet et errorem, vii, 398. In eam cadit omnis qui non sperat in Deum, *ibid.*

MUSICA est scientia bene molandis, i, 327; xi, 333. Musica inventio, i, 207. Consonantia nobis insita naturaliter, xxx, 297. Rationis vis in perspicendis que ad musicam pertinent, ubi nihil aliud quam equaliter delectat, i, 493.

Levatio et positio quiddam in musica, *ibid.* 375. Musice voluptarias anatores, v, 67. Musica sapienter a spinibus exerceri potest, *ibid.* Musican piam amavit David, xxxix, 292. Opusculam ea de re scripsit Augustinus, et quid de illo sentiat, *ibid.* 249, 251. Musica ad indicandam divine gubernationis harmoniam hominibus concessa est, xi, 333. Musica bene ordinata diabolis insinuat unitatem, iii, 407. Augustinus peccatam nobilitavit libris de Musica, i, 325, 326; xxxix, 498. Scopus Augustini in edendis hisce libris, i, 469, 470.

MUSICA pictura, iii, 299.

MUSICA MESTITA, xxxii, 400, 431, 465.

MUSTIANA diocesis, xxxiii, 40.

MUSTIANA civitas, xxxi, 468. Mustinai, xxxi, 233, 353.

MUSTUM. Mira quedam de musto, xxvii, 376.

MUTABILITAS non inconvenienter mortalitas dicitur, xxx, 239. Mutabilitati de omni sunt diabolica, corpus, corpora celestia, animalia, etc., xii, 32. Omnia que corporis sensus attingit, ne puncto quidem temporis eodem modo manere

possunt, xxxviii, 256. Cælum et terra clamant quod facta sunt, quia mutantur, xxv, 290. Mutabilis anima est temporis modo, i, 343, 344. Mutabilia sunt omnia que facta sunt, Deus solus, et hoc quod genuit, mutari non potest, xxxix, 251. Res naturales et humane mutari possunt pro opportunitate temporum, immutata ratione qua ista mutantur, i, 260. Mutatio incolpabilis, sed bona, i, 84, 95.

MUTIGENA, xxxiii, 262.

MUTIUS SCROVOLA dexteram portavit in flammam, ii, 192, 252. Mutius Scrovola pontifex ad aram Vestæ occisus, ii, 157, 158, 159, 163.

MUTIGENUS omnis qui accipit, etiamsi non ipse solutus est, xiv, 194. *Vide MUTICUM.*

MUTIGENNA. Donatus Mutigenne ville presbyter, xl, 380, 385. Mutigenensis diaconus rebaptizatus, xxxviii, 311.

MUTIGUS deus, idem qui apud Græcos Priapus, ii, 182.

MUTUS et surdus Mediolani, alios non nisi motu corporis intelligens, neque ipse aliter que vellet, significans, i, 275.

MUTUM esse dandum sine fenore; nec minus urgendus delitor, xx, 226.

MUZICA, xxxi, 421.

MYRILOGOLUS, vii, 7.

MYRO fusilius signorum artifex, xxv, 460.

MYRRA prestatur a Magis Christum adorantibus, ut passuro corpori condimenta non desint, xxxii, 93, 132.

MYSTERIORUM obscuritas odiosa, sine que nec sensus queerebatur, nec sanxiter invenitur veritas, iv, 342. Mysterii: eo dulciora, quo obscuriora, xii, 339. In mysteriis perscrutandis alibi perspicua contentendis, ad diligenctiam requirendi, humilitas petendi; perseverantia pulsandi, v, 508.

Mysteria sacra, xxvi, 234. Inter illa jubentur sursum cor habere, gratias agere, etc., *ibid.* *Vide SACRAMENTA.*

MYTHICUS, fabulosum Latine dicitur, ii, 284.

N

NAVIS homo mire proceritatis, xxxvii, 285.

NAVIO-interpretatur *Convotio*, xxviii, 320.

NAMPANUS, xxxviii, 289. Significat boni pedis hominem, *ibid.* 212. Sic nomen hoc Herculi apud Virgilium convenit, *ibid.* 292, 294.

NARRATIO quædam variis sine mendacio, xlii, 437.

NASC. Quomodo nascitur res queque visibilis, xxx, 274. Nasci homo dupliciter dicitur, in visceribus et ex visceribus, ix, 32. Puer adhuc in utero, natus dici non potest, xi, 529, 530. Nasci ille in corpore mortali, incipere negotiare est, xi, 68. Puer nascens plorat, quia in hoc mundo ingreditur, xii, 100. Ad hoc nascitur filii in hoc seculo, ut excludant parentes suos, ix, 165, 229. Quisquis natus ex Adam, nascitur dam-

NABUCHODONOSOR invenit misericordiam, xxi, 51. Ipsi prætium est ut crederet in Deum, et evaderet gehennam æternam, *ibid.* 245. Nabuchodonosor regis leges, xl, 440, 456. Ante et post conversionem, xxxix, 303. Nabuchodonosor figurat duplex tempus, unum quo cogentur reges adorare idolum, alterum quo leges ferrent propter Deum, *ibid.* 176. Nabuchodonosoris regis edictum in officio Gothico sabbati sancti legatur, *ibid.* 303.

NACOR, cui non commemoratur in professione Tharæ de regione Chaldaeorum in Mesopotamia, ii, 310, 311.

NANIA dea. Deos ad ipsum hominem pertinentes clausit Varro ad Neavian deam, quæ in fumeribus visum caecatur, ii, 298.

NATIVUS poeta Plauto fere æqualis, ii, 74, 75.